

uspehu podjetja Slovenija vino - obrata »Jeruzalem« v Ormožu

Hotel »Jeruzalem« v Ormožu sprejel prve goste

V nedeljo zjutraj so mnogi Ormožani spali nekoliko časa, kot po navadi, pa do ure za vstajanje še niso šli spat. Nič drugega, saj je v soboto poslovalno podjetje Slovenija vino samostojni obrat Jeruza-

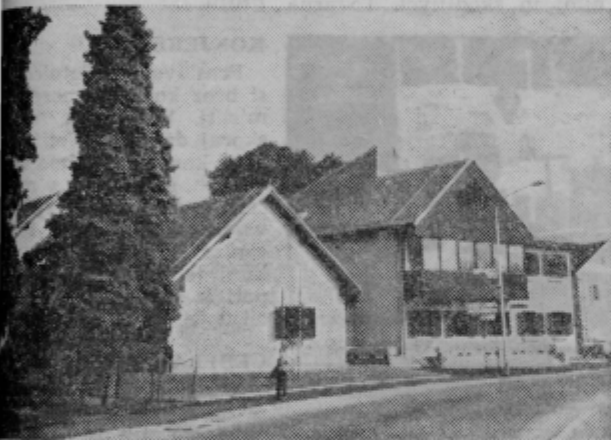
jalec del in investitorja, skratka vse, ki so sodelovali pri gradnji tega pomembnega objekta. Na področju razvoja turizma nas čaka še cela vrsta nalog. Naraščajoči turistični promet in priliv gostov v naše kraje nam na-

še osem sob s 16 ležišči. Gostinski del je zgrajen tako, da je prtiličju bife in gostilna s 40 sedeži ter kuhinja, v nadstropju pa restavracija, banketna soba, lovška soba in dva manjša posebna prostora s 140 sedeži. Iz vseh prostorov lahko pride gost na teraso po mostičku. Na terasi je ob lepem vremenu prostor še za nadaljnjih 100 sedežev. Skupna investicijska vrednost hotela je znašala 2.700.000 din.

Hotel so že na njegov rojstni dan oziroma dan otvoritve zasedli domači in tuji gosti, med katerimi so bili lovci iz sosednje Italije in turisti iz Avstrije.

Torej novozgrajeni hotel Jeruzalem je preživel ognjeni krst. Temu našemu ormoškemu novorojenčku in osebj, ki dela v hotelu pa želimo uspešen nadaljnji razvoj in kar največ petičnih gostov.

J. S.

Novozgrajen hotel »Jeruzalem« — nov korak na poti k razvoju gostinstva in turizma na ormoškem območju

Ormož, odprl nov ormoški hotel, ki je bil krščen z imenom »Jeruzalem«. Lepo sobotno popoldne je bilo na svečanost številnih domačinov, precej pa jih je prišlo tudi z okolice Ormoža in sosednjih krajev. V popoldneva ura otvoritve (16. url popoldne) se je predsednika republike Tita, ki je ta dan potopel skozi Ormož na otvorenem novoga mostu v Radgona, zavlekla za dobro uro in Stevilni gledalci se niso mogli odmakniti od roba ceste, kjer so vsak trenutek čakali na prihod vedno dopodošlega in dragega predsednika Tita. Ko smo končno čakali svojih pet minut in smo pomahali tovarišu Titu, nam je z nasmehom odpravil, se je takoj za tem odobela uradna slovesnost otvoritve hotela.

Zbranim ob pročelju lepo okusno opremljenega novega hotela »Jeruzalem« je spregovoril Matija RATEK, direktor obrata »Jeruzalem«, med drugim je dejal:

»Hotel, ki ga danes odpiramo, pomeni začetek realizacije postavljenega programa razvoja turistično-gostinske dejavnosti v naši občini. V vsaki gradnje smo morali prevladati številne težave, ki so nam jih predlagala birokracija projektanta, izva-

rekuje primerno ureditev zidanic v Jeruzalemu, Litmerku in na Temnarju, usposobiti bomo morali ceste, ki vodijo do teh sedanjih in še bolj bodočih turističnih postojank. Zelimo zadovoljiti vse, ki si bodo želeli ogledati lepote naših goric ter vse, ki se bodo okrepčali z našimi v svetu priznanimi vini. To bo za našega Jeruzalemčana tudi sočasno najboljša reklama, za goste pa prijeten odih in razvedrilo v naših lepih krajih, ki so turistično še vse premalo izkoriščeni.

Matija RATEK se je ob koncu zahvalil izvajalcu gradbenih del gradbenemu podjetju Ograd iz Ormoža ter drugim podjetjem, ki so opravljala obrtniška in druga dela.

Za njim je spregovoril tudi Franc NOVAK, predsednik skupščine občine Ormož, ki je podčrtal, da je otvoritev novega hotela za ormoško občino in za razvoj turizma na tem območju velika pridobitev. Ko je svečano prerezal trak na vhodnih vratih hotela, se je vsula v zgradbo množica domačinov gostov, ki so se o opremitvi in izgradnji hotela zelo pohvalno izražali.

Hotel Jeruzalem ima 15 sob s štiridesetimi ležišči, v starem delu bivšega gostišča Grozd pa bo možno urediti

Obnova zasebnih vinogradov se je pričela

Prejšnjo soboto je bil v Ptuj na pobudo kreditne banke Ptuj sestanek vinogradnikov iz Haloz, ki se zanimajo za obnovo svojih vinogradov s pomočjo bančnih kreditov, in ki vinograde že obnavljajo. Sestanek je bil sklican z namenom, da se razčistijo razne nejasnosti in problemi, ki se pri tem pojavljajo.

Uvodoma je dr. ing. Colnarič iz Maribora v zelo zanimivem razlaganju prikazal situacijo vinogradniške proizvodnje in vinske trgovine v svetu in pri nas. Dejstvo je, da sedanje cene mošta ne stimulirajo vinogradnikov in da obstaja določena kriza. Če se pa izboljša kvaliteta in poveča količina pridelka na okrog 400 hl na ha, kar je srednja količina dobrega vinograda, prinašajo tudi sedanje cene občutno boljše dohodek. Na sedanjih izrojenih in zastarelih vinogradih se takšen pridelek ne doseže in zato je nezadovoljstvo nad sedanjimi cenami mošta še večje. Edini izhod iz tega je obnova vinogradov, da bodo dali več in boljše pridelke.

Direktor kreditne banke Ptuj Viktor Cvirni je obrazložil način kreditiranja, ki naj pripomore k hitrejši obnovi. Podrobno je obrazložil pogoje odplačevanja kreditov, ki je za vinogradnike dokaj ugodno, saj bi začeli z odplačevanjem z najmanjšim

obrokom šele po 3-letni obnovi. Pojasnjena je bila tudi obrestna mera za kredite, ki se giblje od 3 odst. (za površine nad 2 ha) do 5 odst. (za površine do 2 ha) letno. Obrazložitev obrestne mere je bila posebej potrebna, čeprav je banka že prej vse interesente obvestila o gornji višini obresti, ker je v eni prejšnjih številkih Tednika bilo govora o 8 odst. obrestni meri, kar je vznemirilo vinogradnike in škodovalo celotni akciji. Polno 8 odst. obrestno mero bodo plačali le oni, ki jim je vinogradništvo le za rekreacijo.

Navzoči vinogradniki so dobili na svoja vprašanja obširne odgovore, tako glede načina obnove, vrste trsnih cepčlenk, ki so najzanesljivejše za kvaliteten in kvantiteten pridelok v Halozah itd. Vsa obnova poteka s pomočjo strokovne službe KK Ptuj, ki jo vodi ing. Ivan Skočir, in jo v celoti plača banka, tako da je za vinogradnike brezplačna.

Prvi tovrstni sestanek je povsem uspel, kljub temu, da udeležba ni bila velika. Lepo število vinogradnikov se je po trezni presoji že odločilo, da bo z bančnim kreditom obnovilo vinograde na sodoben način in s tem je dan prvi začetek za boljše perspektive zasebnega vinogradništva v Halozah.

JB

Študijska knjižnica Ptuj

48.000 knjig v novih prostorih

Pretekli ponedeljek so odprli študijsko knjižnico v prenovljenih prostorih v minoritskem samostanu. Zbranim na otvoritvi je najprej spregovorila Milojka Aličeva. Med drugim je dejala, da je trajna in morda najpomembnejša pridobitev jubilejnega leta nova študijska knjižnica. Da so jo lahko tako lepo uredili, je bila potrebna pomoč mnogih. Sklad SRS za pospeševanje kulture je dal dotacijo 100.000 din. SO Ptuj 62.300 din za nakup enotne kovinske opreme za knjižno skladišče. Prostore so adaptirala ptujška podjetja in šolski center za kovinsko stroko. Urejevalno delo je vodil Drago Hasl. Posebej je pohvalila kolektiv ljudske in

Z otvoritve študijske knjižnice: Jakob Emeršič, bibliotekar, vodi goste v novih prostorih. Foto: S. Kosi

študijske knjižnice, ki je pri selitvi in urejevanju dosledno pomagal. Novo urejena študijska knjižnica, predvsem pa čitalnica, je vzbudila splošno občudovanje kajničarjev iz vse Slovenije, ki so pred dnevi zborovali v Ptuj.

Konec na 2. strani

TA TEDEN V REPUBLIŠKI SKUPŠČINI

V republiški skupščini se nadaljuje razprava o izobrazbeni strukturi zaposlenih v SR Sloveniji. Ta teden o tej problematiki med drugim razpravlja tudi odbor za prosveto in kulturo republiškega zbora. Mnenje, da je izobrazbena struktura zaposlenega prebivalstva v Sloveniji mnogo ustrežnejša kot v drugih republikah, izhaja iz dejstva, da pri nas praktično ni nepismenosti. Po zadnjem popisu iz leta 1961 je razvidno, da je v Sloveniji komaj 1,8 odst. odraslega prebivalstva nepismenega, v vsej državi pa 19,7 odstotka, kar uvršča Jugoslavijo med zadnje države v Evropi.

Statistični pregledi pa kažejo, da imamo med zaposlenimi le 3,5 odst. kadrov z visoko in 2 odst. z višjo izobrazbo, dočim je jugoslovansko poprečje mnogo višje in to z visoko izobrazbo 4,5 odstotka, z višjo pa 2,6 odst. V industriji, kjer je stanje najslabše, imamo komaj 1,3

odst. z visoko izobrazbo in 0,7 odst. z višjo izobrazbo, jugoslovansko poprečje pa je 2,1 odst. in 2,6 odst.

V naši republiki v enem letu diplomira na visokih šolah 3,2 odst., na višjih 3,9 odst. študentov, od generacije, rojene v istem letu. Prav tako število pa z enako izobrazbo odhaja in tako kar naprej ostajamo na vse prenikajočem odstotku. Ugotovitev kažejo, da je jugoslovansko poprečje na 10.000 zaposlenih 408,5 študentov na visokih šolah. V SR Hrvaški jih je 687,3, v Makedoniji 346,3, v Sloveniji pa komaj 200 študentov.

O tej problematiki je že obširno razpravljala prosvetno-kulturni zbor republiške skupščine, ki je zlasti poudaril, da je potrebno storiti vse, da v mejah naših možnosti in potreb popravimo sedanje odnose v izobrazbeni strukturi zaposlenega prebivalstva.

S prve kmetijske razstave v Ptuj

Minulo nedeljo so v Ptuj zaprli kmetijsko razstavo. Bila je prva po 13 letih, ko so bile v Ptuj te gospodarske manifestacije že uveljavljene. Prav je, da so ponovno začeli oživljati kmetijske manifestacije v Ptuj, ki je center občine, v kateri še vedno skoraj 50% prebivalcev živi od kmetijstva. S pomočjo razstav in podobnih prireditev naj postane Ptuj center svojega kmetijskega območja.

Kot smo že poročali, je kmetijsko razstavo odprl in o njenem namenu govoril Anton Zagar, podpredsednik SO Ptuj. Pri ogledu razstave je bilo videti, da so dali pou-

kg sadja letno), Vinko Furman iz Majšperka 37 (35.000 kg sadja letno), Janez Toplak iz Mostja 8 (10.000 kg sadja letno), Franc Koletnik iz Dravinjskega vrha 22 (10.000 kg sadja letno) in Mirko Likavec iz Janškega vrha 19 (30.000 kg sadja letno). KK Ptuj je razstavil tudi stroje za obdelavo sadnih in vinogradniških plantaž. Kmetijski zavod Maribor je prikazal pospeševalno službo, varstvo rastlin, laboratorijske instrumente za analizo zemlje... Tovarna »Pinus« Rače je prikazala proizvodni program kemičnih sredstev za za varstvo sadja pred boleznimi in škodljivci. Tovarna

proizvodnji odpade več polovica tržnih presežkov govedorejo. Na letošnji razstavi so prikazali kombinati iz Maribora, Ptuj, Rogoze, in zasebni živalorejci: Franc Vrezner iz Rija ob Pesnici, Anton Blaušek iz Stražgonjce 53, Anton Marčič iz Preše 9 in Ljudmila Napast iz Mihovc 8. Letna razstava živine, ki je bila sejmišču, naj bi spodbudila kmetovalce, da bi svojo živino v bodoče vključili v aktivno rejo in uspešno izkoristili možnosti izboljšanih produktivnosti lastnosti in ne s pomočjo bikov iz menjevalnega središča Ptuj.

48.000 knjig v novih prostorih

(Nadaljevanje s 1. strani)
Milojka Aličeva je govorila tudi o strokovni knjižnici in delovni organizaciji. Poudarila je, da so tehnično visoko razvite države dosegle svoj nivo predvsem zaradi dobro razvite mreže strokovnih knjižnic ter široke informacijske in dokumentacijske službe. Prav bi bilo, je nadaljevala, da bi se delovne organizacije povezale z matično knjižnico, ki je pripravljena urejevati strokovne knjižnice. Matična knjižnica je doslej navezala stike le z devetimi delovnimi organizacijami. Mnoge še ne čutijo potrebe po lastni knjižnici. Izgovori so različni: tožijo, da nimajo prostorov ali pa navajajo, da jim strokovna knjižnica sploh ni potrebna. Menila je, da je vsaka delovna organizacija dolžna ustanoviti svojo strokovno knjižnico in v njej uvesti izposojevalno službo.

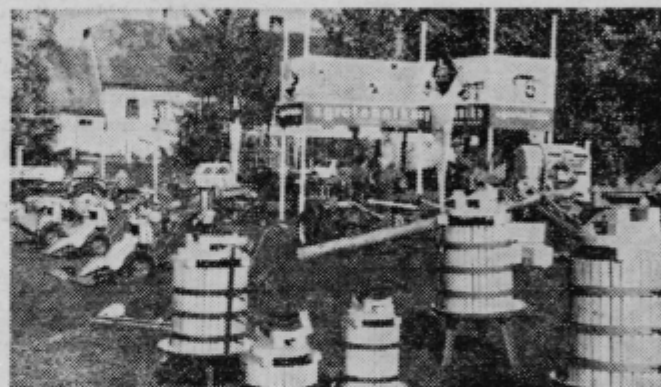
Nekaj besed o študijski knjižnici in njenem pomenu je spregovoril tudi Drago Hasl, ki je 15 let vodil njeno delo. Takoj po vojni so v

Ptju formirali knjižni zbirni center, ki ga je vodil pisatelj Anton Ingolič, profesor na ptujski gimnaziji. Zbirni center je zbiral knjige, ki so jih Nemci pustili v Ptuj in jih zavaroval pred odnašanjem ali uničevanjem. Knjižni sklad je bil tedaj v Ptuj tako velik, da je Narodna in univerzitetna knjižnica v Ljubljani dala ponudbo, da se v Ptuj ustanovi študijska knjižnica, ki bo sprejela knjige muzeja, gimnazije in zbirnega centra. Študijska knjižnica je bila ustanovljena 1948. leta. Pod svojo streho je zbrala nad 30.000 knjig. Pobuda za ustanovitev študijske knjižnice je izhajala iz želje posredovati ljudem ptujškega območja kar največ možnosti izobraževanja. Knjižnica je dobila prostore v pritličju muzejskega poslopja. Tam je ostala do letošnjega poletja, torej 21 let. Premajhni prostori so bili ovira za razvoj moderne znanstvene knjižnice.

Ptujčanom, posebno mlademu rodu je želel, da najde v novi študijski knjižnici prostor, kjer se bo lahko v miru poglobljal v študijsko gradivo, si širil duhovno obzorje in si tako oblikoval svojo osebnost.

Študijsko knjižnico je predal namenu Anton Zagar, podpredsednik SO Ptuj, ki se ja zahvalit vsem, ki so kakor koli pomagal pri urejevanju prostorov. Čestitaj je Milojki Aličevi in Dragu Haslu ki sta prejela Copovi nagrado, ki pomeni visoko priznanje za delo pri dvigu knjižničarstva v Sloveniji.

ZR

Kmetijska mehanizacija je bila za gledalce še posebej vabljiva

darek sadjarstvu, živinoreji in perutinarstvu. Prikazali so kmetijske panoge, ki so razvite v ptujski občini in širši okolici. Osrednji deli razstave so sadjarska razstava, razstava živine in perutnine, razstava kmetijske mehanizacije in pokušnja in prikaz številnih vinskih sort in alkoholnih in brezalkoholnih pijač.

TRSNIČARSKA ZADRUGA IZ JURŠINC

Takoj pri vходу je razsadnih sort. Tu je bila prikazana tudi žična vzgoja v viskih sort in mlado drevje sadnih sort. Tu ju je bila prikazana žična vzgoja v vinogradih.

SADJARSKA RAZSTAVA

Na tribuni stadiona je bila lepo urejena razstava sadja, kjer so razstavljali v okviru poslovnega združenja proizvajalcev hmelja, živine, sadja in vin »Styria« Celje-Maribor kmetijski kombinati iz Gornje Radgone, Ormoža, Maribora, Ptuj, Selnice, Slovenske Bistrice, Lenarta in kmetijske srednje šole iz Maribora. Na razstavi so sodelovali s kvalitetnim sadjem tudi sadjarji iz ptujške občine: Franc Pihler iz Juršove 24, ki pridelava letno 12.000 kg sadja, Janez Mohorič iz Drstelja 4 (10.000 kg kvalitetnega sadja), Drago Zavec iz Sedlaška 63 (20.000

dušika Ruše je razstavljala umetna gnojila za potrebe sadjarstva in vinogradništva.

POKUŠNJA VINA IN BREZALKOHOLNIH PIJAČ

Razstavljena vina so prikazala vinorodnost ptujškega in drugih območij. Komisija je ocenila 27 sortnih vin, tri bisere in dvoje penečih vin in dve namizni beli sorti vinarskih kombinatov iz že prej omenjenih krajev. KK Ptuj, obrat »Slovenske gorice« so imela na razstavi vsak dan pokušnje vina. Prav tako je bila pokušnja žganih pijač in brezalkoholnih pijač Petovje iz Ptuj.

PERUTNINA

Sodoben način vzreje perutnine je na razstavi prikazal Mesokombinat »Perutnina« iz Ptuj. V lepo urejenem prostoru so prikazali vzrejo piščancev in nesnic, na drugi strani pa vzrejo zajcev, ki jo nameravajo razširiti. Vsak dan so v svojem prostoru po večkrat na dan prikazovali barvne filme o perutnini.

ŽIVINOREJA

Naravni pogoji gospodarjenja v okolici Ptuj in Maribora, Ormoža in Lenarta dajejo živinoreji tega območja položaj pomembne gospodarske panoge, saj daje dve tretini vseh kmetijskih tržnih viškov. V skupni živinorejski

KONJEREJA

Proslave 1900 letnice Ptuj si brez konj ne moremo misliti. V dolgem obdobju skoraj dveh tisočletij je igral konj pomembno vlogo v vojni, še bolj pa v mirnem času kot človekov spremljevalec in pomočnik. Ptuj center konjereje. Razstava konj je pokazala, kaj se potji k sodobnemu rejskemu cilju že dosegli.

ČEBELARSTVO

V jubilejnem letu Ptuj proslavili ptujski čebelarji obletnico obstoja čebelarstva društva, ki je v tej voju izdelalo veliko delo pri vzgoji čebelarstva. Po zadnji statistiki je na območju ptujške občine 4316 panjev premičnih satjem in 283 panjev z nepremičnim satjem. Na območju ptujške občine je 15 čebelarskih društev, 202 člani. Korist, ki jo daje čebele z medom in voskom, malenkostna v primerjavi z opravevanjem v sadjarstvu in poljedelstvu. Čebelarji so na razstavi prikazali razvoj čebelarstva od primitivnejših do današnjih panjev.

KMETIJSKA MEHANIZACIJA

Na razstavišču so prikazali tudi raznovrstno kmetijsko mehanizacijo od plugov, traktorja in priključkov.

ZABAVIŠNI PROSTOR

Poskrbeli so tudi za zabavišni prostor. Gostinske prireditve je nudilo GP Halpač biser iz Ptuj. Za razvedril pa je poskrbel Radio Ptuj, vinski trgatvijo, v okviru katere je bilo na sejmišču več prireditev.

V razstavem odboru bili: Tone Zagar, podpredsednik SO Ptuj, ing. Slavko Brglez, ing. Miran Glušar, ing. Jami Gönc, ing. Milica Koren, dipl. ing. Zdenko Berberc, dipl. vet. Vladimir Vrečko in ing. Matko Završnik.

VREME

za čas do nedelje, 26. oktobra 1969.

Prvi krajec bo v soboto, 18. oktobra, ob 9.32. Napoved: Okrog 17. oktobra (dan prej ali pozneje) bo nastopilo spremenljivo vreme s plohami. Plohe bodo izdatne, bo močno vetrovno. Dnevne temperature se bodo gibale med 8 in 12 stopinjami Celzija, nočne pa okrog 2 do 5 stopinj. V višjih legah bo snežilo.

Alojz Cestnik

posvetovanje sadjarjev

B: Denar za obnovo je

Času kmetijske razstave v Ptujtu posvet sadjarjevi so pretresli položaj v družbenem in zavarovalnem sektorju. V razpravi bilo večkrat slišati o obnove, za katero je potreben denar. Sadjarjem je pomagati z ugodnimi cenami. Povedali so primer, ko pomaga skupnost zavarovalnemu sadjarju na Nizozemskem pri intenzivnem sadjarstvu. Sadjarju, ki se ukvarja za intenzivni nasad, potrebuje toliko, kot bi dobil pri doledeleku v starem nasadu, ki je bilo treba posekati. Če se ne kaže obnavljati stare »grabe«, ki je neprijetna za sadjarstvo. Dovolj površin s čudovitimi pogojem sadovnjake, tudi za lešnika, jagodičevje in druge nasade. Lešnike uvažamo. Zanimljivo ne bi pridelovali do-

Veliko govora je bilo o trgovini s sadjem. Proizvodnja se mora otresti odvisnosti od trgovine. Proizvajalci morajo imeti svoja hladilna skladišča, trgovino... »Mi gor plačamo...« pravijo kmetje, »drugi pa zaslužijo. Trgovino je treba vzeti v svoje roke«. Sadjarstvo je treba dobro organizirati in povezati od proizvodnje do prodaje, da ne bo treba čakati proizvajalca na milost in nemilost trgovcev, ki večkrat napolnijo hlajena skladišča z uvoženim sadjem. Zaradi tega je potrebno, da se sadjarji povežejo in delajo skupno. Panoško, ki je za naše kraje in Slovenijo pomembna, moramo gojiti, ne pa pustiti propasti. Razstave našega sadja kažejo, da najkvalitetnejše sadje raste doma in da ga ni treba uvažati od nikoder.

Zasebni sektor mora biti pri odkupu popolnoma enakovredno upoštevan. Ne smemo ločevati kmečkega sadja od sadja družbenega sektorja. Za trgovce in potrošnike sme biti pomembna edino kvaliteta.

Dokler bo sadje na trgu od 150 do 200 starih dinarjev, ne moremo govoriti o večji potrošnji. Trgovina ima preveč možnosti, da preprodaja in določa cene.

Predstavnik ptujске kreditne banke je v razpravi povedal, da bi sredstva za obnovo sadovnjakov našli, kajti denar je. Obnove bi se morali resno lotiti. ZR

POVRTNINA ZAGOTOVILA ODKUP 100 TON SADJA

slovenjebistriški občini je vedno aktualno vprašanje, kako prodati obilno sadje. Letošnje sadje je izredno čisto, tudi kmečino. Zato so kmetje prek sektorja za kmetijstvo pri izvršitvi odboru SZDL prosili za družbeno pomoč pri odkupu sadja. Na širšem sejemskem, ki je bil pred dobrimi tremi tedni so se zedili, da bodo poizkusili prodati sadja raznim delovnim kolektivom v Sloveniji. Tako so šli k direktorju Povrtnine predsednik SO Kolenko, predsednik SZDL Jože Dušej, republikanski poslanec Ivan Pučnik, predsednik sekcije za kmetijstvo Miloš Urbančič in predstavnik Kmetijskega

kombinata KZ Slov. Bistrica Jože Sekulec.

Uvodoma so se pogovorili o dosedanjem poslovanju med kmetijskim kombinatom in Povrtnino. S strani Povrtne je bilo povedano, da do zavračanja kvalitetnega sadja ni prišlo, razen pri hruškah, ki niso bile primerne za tržišče. Ob tem pa je bilo rečeno, da je prav posledica premajhnih stikov vzrok, da Povrtnina ni do sedaj odkupila večjih količin sadja. Ko so govorili o možnostih odkupa s strani Povrtne in možnosti dobave kvalitetnega kmečkega sadja s strani kmetijskega kombinata, je direktor Povrtne dejal, da so pripravljene odkupiti: 100 ton bobovca po 0,60 dinarja za kilogram, 10 ton mošanček po isti ceni, kanad 40 ton po 0,70 din za kilogram, krivopecija 30 ton po isti ceni, in boskopa 20 ton prav tako po 0,70 dinarjev za kilogram.

Osnutka zakonov o zdravstvu in zdravstvenem zavarovanju v Sloveniji v javnih razpravah

Želje in zahteve zavarovancev

Sektorsko posvetovanje o pripravah na javno razpravo o osnutkih zakonov o zdravstvu in o zdravstvenem zavarovanju, ki je bilo minuli petek v stekleni dvorani vinske kleti v Ormožu, je imelo predvsem namen seznaniti navzoče z novostmi osnutkov omenjenih zakonov ter s sočasnimi vprašanjem, kako pripraviti javno razpravo v občinah Ormož, Ptuj, Lenart, Slovenska Bistrica in Slovenske Konjice.

Med udeleženci posveta so bili poleg predstavnikov občinskih konferenc in občinskih skupščin iz omenjenih občin tudi predsednik socialno zdravstvenega zbora skupščine SRS dr. Srečko KOREN, članica republiškega izvršnega sveta Zora TOMIČ, predsednik odbora za zdravstvo in zdravstveno zavarovanje — poslanec dr. Mitja MRGOLE, poslanec socialno zdravstvenega zbora skupščine Adi SARMAN, ter Vlado OZBOLT, predsednik občinske konference SZDL Ormož, ki je bila sklicatelj tega posvetovanja.

Dr. Mitja MRGOLE, poslanec socialno zdravstvenega zbora republiške skupščine: »Zahteve in potrebe, ki izhajajo iz zdravstva in zdravstvenega zavarovanja, so večje kot ekonomske možnosti. To se še posebej odraža v zdravstvenem zavarovanju kmetov. Nekatere novosti, ki jih prinašata osnutka obeh zakonov, so take, da jih bo treba v javnih razpravah temeljito in dovolj jasno prikazati zavarovancem, ki naj imajo v razpravi tudi glavno besedo.

Adi SARMAN, poslanec: »Največ problemov je okrog financiranja zavarovanja. Čaka nas uskladitev višine pokojnina med starimi in novimi upokojenci, spremembo v invalidskem in pokojninskem zavarovanju, ustrezna organizacija zdravstvene službe, skratka cela vrsta problemov, ki jih moramo že v

Seveda pa moramo še enkrat poudariti, da bo to sadje moralo biti res kvalitetno. V določenem primeru, če tržišče tega sadja ne bi sprejelo, bi nekaterih vrst odkupili nekoliko manj, kot je predvideno.

Tako bo odkup Povrtne iz Maribora v marsičem rešil probleme slovenjebistriških sadjarjev Seveda s tem ne bo prodano vse sadje računajo pa, da bo prodano s tem skoraj vse kmečko, res kvalitetno sadje, kar je bil posebej poudarjeno.

B. H

sprejemljiva v praksi in življenju.«

Vlado OZBOLT, predsednik občinske konference SZDL Ormož: »V javnih razpravah bomo dolžni dati odgovor na pripombe zavarovancev. Vemo, da si občani želijo dobro organizirano zdravstveno službo, vemo pa tudi, kakšne so naše finančne možnosti, ki jih je treba racionalno uravnovesiti s potrebami. Ne bi se smele ponoviti stara praksa, da pripombe udeležencev javne razprave ne bi bile upoštewane.«

Zora TOMIČ, članica izvršnega sveta: »Odmev na pripravljena zakonska osnut-

Posnetek s posvetovanja v dvorani nove vinske kleti v Ormožu

sindikata je v tem, da pritegnejo in vključijo kar največ občanov-zavarovancev. Koliko zdravstvenih regij bomo imeli? V javnih razpravah moramo popraviti, kar v osnutku ni dobro pripravljeno. Ko je zakon sprejet, je prepozno kritizirati. Nič ne velja večno, vendar morajo biti zakonska določila postavljena in formirana tako, da bodo nekaj časa

ka bomo spremljali zelo pazorno in v obrazložitvah bomo dali tudi odgovor, zakaj določenega predloga ali pripombe nismo mogli upoštevati.« Torej čaka nas obsežna naloga. V javnih razpravah se naj izkristalizirajo želje in zahteve zavarovancev ter realne možnosti za njihovo uzakonitev, ki morajo biti pozneje izvedljive tudi v praksi. J. S.

Tudi v Oplotnici OTROŠKO VARSTVO

Ze od leta 1956 se kažejo v Oplotnici potrebe po otroškem varstvu. Za še do sedaj ni prišlo do uresničitve te prepotrebne ustanove v tretjem največjem kraju v slovenjebistriški občini.

Ker je trenutno prazno stanovanje v stari šoli v Oplotnici, je prišlo na pobudo oplotniške krajevne skupnosti do širšega sestanka s komisijo za socialno varstvo in predstavniki družbenopolitičnih organizacij v Oplotnici.

Dogovorili so se, da bo posebna komisija pregledala prostore ter ocenila ali bi bilo možno že z manjšimi investicijami stanovanje preurediti v oddelek otroškega

varstva. Po mnenju upravnika otroškega vrtca Ivana Ferka bi bile možnosti, da bi oddelek odprli že letos, seveda v kolikor ne bo potrebna prevelika investicija za preureditev stanovanja.

O stanju bo dokončno odločala sekcija za otroško varstvo pri temeljni izobraževalni skupnosti Slov. Bistrica.

Kolikor bi preureditev zahtevala previsoka finančna sredstva, so bili na sestanku mnenja, da bi bilo bolje, da bi počakali še kakšno leto z ureditvijo otroškega varstva v Oplotnici, da bi se kasneje lahko z večjimi sredstvi otroško varstvo res uredilo. B. H.

Miss Ptuj 1900

»...al lepše od Angelce blo ni nobene«

Med prireditvami v jubilejnem letu Ptuj je na svojevtrsten način razburilo duhove tudi izboranje miss Ptuj 1900, ki jo je organiziral Radio Ptuj med kmetijsko razstavo v okviru vinske trgateve. To je bila prva tovrstna prireditev in vprašanja, katera lahko postane, katera bo nastopila, katera je upravičena... skratka katera je najlepša Ptujčanka, so bila na dnevnem redu v ženskih in seveda tudi v moških pogovorih. Kljub temu organizator ni pričakoval, da bo ob uri nastopa ptujskih deklet prišlo na prireditev 3000 gledalcev...

Prireditev je bila na stadionu »Drave« preteklo soboto popoldne. Tudi bogovi so bili naklonjeni lepoticam, saj je bilo toplo in sončno vreme, čeprav je že pozen datum. Stevilni gledalci so že kake pol ure strmeli v dolg oder, ko se je na njem prikazalo prvo dekle. V prikupnih oblekah, ki jih je posodilo TP Merkur, se je na o-

dru zvrstilo 9 deklet: Irena Medved iz Zg. Leskovca, trgovska pomočnica; Vida Očičnik iz Mestnega vrha, dijakinja; Ivanka Mohorko iz Rodnega vrha, delavka; sestra Anica, kuharica; Albina Kolarič iz Formina, trgovska pomočnica; Angela Zagoršek iz Zg. Velovleka, delavka v Delti; Irena Fal iz Sp. Hajdline; Danica Letonja iz Barislavc, dijakinja in Milena Velunšek iz Ptuj, studentka. Skoraj na vsaki se je opazilo, da čuti vso težo številnih pogledov. Kljub temu, da je bilo treba v drugo priti na oder in se po njem sprehoditi v kopalkah, so se nastopajoče kar dobro držale. Seveda so gledalci še bolj natančno premerili njihove obline in dimenzije. Tokrat je že v drugo žela najburnejši aplavz Angelca Zagoršek in na očeh gledalcev je bilo razbrati, da bi zamerili komisiji, če ne bi njej naštel največ točk.

Po nastopu deklet smo nestrpnost pričakovali, kaj bo

sklenila strokovna žirija: Anton Bauman, glavni in odgovorni urednik Tednika; Milan Golob, novinar Večera; Stanko Brodnjak, uslužbenec živilske industrije Petovla, in komisija občinstva, ki so jo sestavili po izžrebanjih vstopnicah. Na veliko odobravanje številnih gledalcev je dobila največ točk Angelca Zagoršek iz Delte, njena prva spremljevalka je postala Milena Velunšek iz Ptuj, druga pa Albina Kolarič. Vse tri so prišle še enkrat na oder. Franjo Rebernak, predsednik SO Ptuj, je Angelca Zagoršek čestital kot miss Ptuj 1900 in prišel lento. Čestital je tudi obema spremljevalkama.

Prva prireditev, na kateri so izbrali lepoticu Ptuj, je uspela. Prireditelj meni, da bodo odslej podobne prireditve vsako leto. Upa, da se bo prijavilo še več deklet, saj je v Ptuj, še veliko lepih deklet, ki pa verjetno niso zbrale dovolj poguma na nastop. ZR

Angelčinih življenjskih pet minut

Prav gotovo lahko rečemo, da je bil nastop in izvolitev za miss Ptuj 1900 za Angelco Zagoršek tistih nekaj pretresljivih in obenem srečnih življenjskih trenutkov, ki jih malokatero dekle doživi, čeprav si jih verjetno vsaka najbolj želi. Po kronanju za

čestitali k uspehu. Pogovor pa je tekel nekako takole:

— Kako se počutite kot miss Ptuj?

— Kot navadno.

— Nam lahko poveste kaj o svojem domu, družini v kateri živite?

— Doma sem iz Zg. Velov-

— Sodelavke so me nagovarjale, naj se prijavim. Sorva mi je bilo nerodno, pozneje sem tiho mislila na nastop. Mami sem povedala svojo željo po nastopu, očetu pa ne. Kot kaže, je pozneje sam spoznal, kaj nameram. Po radiu je slišal obvestilo, ki je vabilo dekleta, takoj za tem pa sem prejela od Radia Ptuj pismo. Povedala sem še eni sestri in se prijavila. Vodilo me je geslo: važno je sodelovanje. Iz objave v Tedniku so izvedeli še drugi, da bom nastopila.

— Vam je žal, da ste se prijavili?

— Sedaj mi ni. Bala sem se, da mi bo.

— Kako ste spali zadnje noči pred nastopom?

— Ze 14 dni prej nisem prav spala.

— Kako ste se počutili na odru?

— Nič nisem videla niti slišala. Vem samo to, da mi je bilo lažje nastopiti oblečena kot v kopalkah, pa ne zaradi mraza, saj je bilo dovolj toplo. Menim le, da bi bilo boljše, če bi bile prireditve v bodoče zvečer, ob svetilkah, ne pa ob dnevnih svetlobi kot tokrat.

— Ali imate fanta?

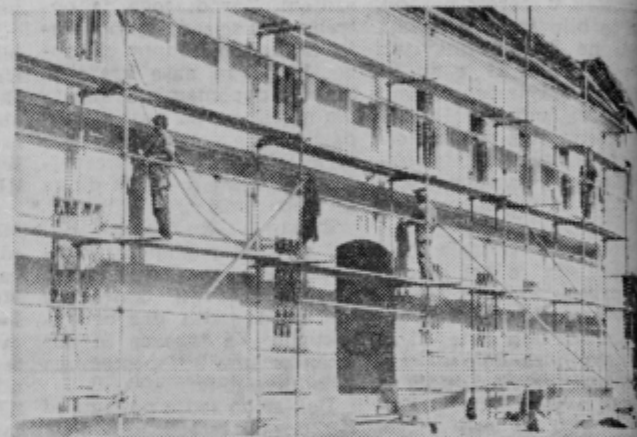
— Da.

— Ali je nasprotoval, da bi se potegovali za naslov

Tudi Ormož bo vključen v avtomatsko telefonsko omrežje

Poštno poslopje v Ormožu je te dni v intenzivnih pripravah na svečan trenutek, ko bo tudi ormoška »telefoniada« vključena v avtomatsko telefonsko omrežje. Delavci ISKRE iz Kranja montirajo ustrezne aparature, delavci stanovanjsko komunalnega podjetja iz Ormoža pa prav tako skrbijo, da bo sočasno z vključitvijo ormoške pošte v avtomatsko telefonsko omrežje temu primerno urejen tudi zunanji videz pošte. Prejšnji teden sem jih zmotil na visokih odrih pri zadnjih opravih urejanja fasade. Povedali so mi, da so dela pri koncu, in da čakajo le še na zaključek notranjih del.

Če bo vse po predvidenem načrtu, bo Ormož ob letalnem dnevu republike vključen v avtomatsko telefonsko mrežo, s tem pa bo tudi konec negotovanja zaradi čakanja na zveze. Ormož bo tem pridobil novo, že dolgo željeno sodobno komunikacijsko sredstvo, ki ga bo bolj zblížalo z drugimi kraji. Bistvena prednost pa bo seveda v tem, da ne bo več neopravičene kritike na račun pošte, ki v takih primerih in ob takem stanju ni mogla zadovoljiti vseh naročnikov telefonskega omrežja. J. S.

Obnova fasade poštnega poslopja v Ormožu. Dela opravljajo delavci stanovanjsko komunalnega podjetja Ormož

lepotic Ptuj?

— Ne.

— Kako vas je sprejel kot miss?

— Bil je vesel, da sem uspela.

— Verjetno bo odslej še več ponudb. Kako bi reagirali, če bi prišel princ iz ženskih sanj?

— Nasmejala se je...

— Bi sedli v njegovo kočijo?

— Rada se vozim s kolesom.

— Kdaj ste zaspali to noč?

— Ob treh zjutraj. Uspeh sem proslavila v haloški kletli hotela.

— Mama je bila prav gotovo vesela. Kaj pa je rekel oče, ko ste prišli domov, oziroma, ko je zvedel za uspeh?

— Mami je rekel: miss imamo v hiši.

— Ali boste nastopili tudi prihodnje leto?

— Če bom zbrala toliko poguma.

— Koliko otrok boste imele? Kaj si želite, fanta ali punčko?

— Rada bi imela hčerko, in to dve.

— Ali Delta kjer delate, misli kaj na to, da bi lahko miss Ptuj izkoristila za reklamo? Lahko bi izdelali srajce miss Angelca, ali samo Angelca. To bi se jačalo porabiti za reklamo. Seveda ne pozabite, da vam bo moralo podjetje za to nekaj dati...

Skromna Angelca se je simpatično smejala...

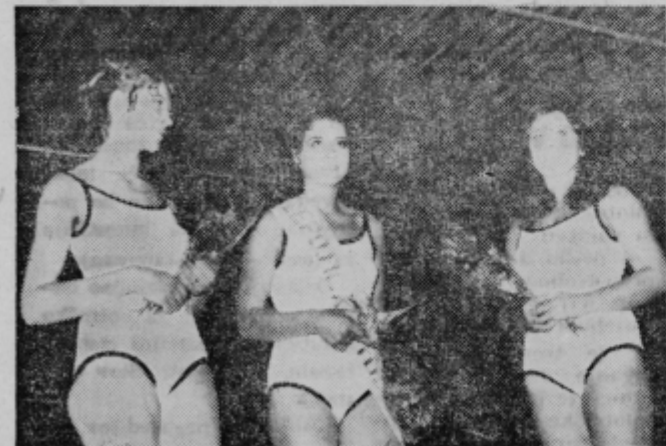
Razgovor zapisal ZR

Živinorejci so se odločili za vzajemno pomoč

V eni zadnjih števil Kmetkega glasa smo prebrali, kako si bodo kmetje živinorejci žentjurski občini pomagali.

Živinorejci v žentjurski občini so ustanovili društvo za vzajemno samopomoč. Zdeli imajo popolnoma svojo organizacijo, prvo te vrste v naši republiki. Društvo je rezultat tesnega sodelovanja živinorejcev in veterinarske službe. Njegova dejavnost bo temeljila na vzajemni samopomoči, samoupravnosti in samostojnosti društvenih članov. Društvo bo s predavanji dvigalo strokovno raven članov. Naloge in interesi društva se ne bodo krili ali z dejavnostjo katerikoli druge organizacije. Članarino bo društvo potrebovalo za križni strošek zdravljenja in preprečevanje živalskih bolezni ter škode v primeru pogina ali zaračuna v sili.

V društvu bo delovalo več pododborov, tako da bo izvajanje društvenih nalog čim boljše živinorejcem. Organi društva pa bodo poleg običajne zborna še upravni in nadzorni odbor. Prvo sejo bo upravni odbor posvetil razpravi o prihodnjem petletnem planu za razvoj živinoreje.

Angelca Zagoršek, najlepša Ptujčanka (v sredi) s spremljevalkama Mileno Velunšek in Albino Kolarič. Foto: S. Kosi

lepotic Ptuj smo jo povabili v uredništvo Tednika in se z njo pogovarjali. Angelca je preprosto, simpatično, zelo zgovorno a obenem skromno dekle. To je bilo opaziti takoj za tem, ko smo ji

vlakla, p. Desternik. Sem najmlajša v družini. Stara sem 21 let. Zivim pri mami in očetu. Imam še dve sestri in dva brata.

— Ali ste dolgo zbirali koražjo za nastop?

Mesokombinat »Perutnina« Ptuj

V kooperaciji iz leta v leto več piščancev

V okviru proslav 1900-letnice naša je bil preteklo soboto zbor kooperantov za vzrejo piščancev. Zatem, ko so predali sklepe prejšnjega zborovanja, je Maks Kamlj, direktor Mesokombinata za kooperacijo na Hajdini poročal o dosedanji vzreji brojlerjev in o perspektivnem razvoju ter o vlogi sodelovanja pri vzreji. Dosedanja uspehi so iz leta v leto boljše. Kooperacijska vzreja brojlerjev je postala množična proizvodnja, ki daje kooperantom meso, sluzek, trgu pa meso. V sodelovanju med obratom in kooperanti je odpadlo nezaupanje. 1965 je bilo le pet kooperantov, ki so vzredili 20.000, leta 1966 pa je 65 kooperantov vzredilo 300.000 piščancev. V 1968 letu se je povzpela številka že na milijon piščancev pri 103 kooperantih. Letos je plan milijon 750 piščancev pri 250 kooperantih. Posamezni kooperanti pitajo že okoli 10.000 piščancev v lepo urejenih prostorih skozi celo leto, tudi pozimi. Poprečno vzredi vsak kooperant 7.000 brojlerjev na leto.

O perspektivnem razvoju vzreje v kooperaciji je Maks Kamlj povedal med drugim, kako obrat planira kooperacijo v prihodnjih letih. Prihodnje leto planirajo 3 milijone piščancev, 1971. leta 4,5 milijona, 1973. leta 6,5 milijona in 1975. leta že 8 milijonov piščancev.

Govoril je tudi o osnovah, na katerih planirajo povečano proizvodnjo. Med drugim jim je omenil dobro organizirano prodajno službo podjetja Perutnina. Opisal je tudi izgradnjo in delo obratov: mesnice, klavnice, valilnice, mešalnice krmil... Poudaril je potrebo po sodelovanju med kooperanti in obratom podjetja. Govoril je tudi o potrebni strokovni službi, ki mora s strokovnimi nasveti vsestransko pomagati kooperantom pri vzreji. Intenzivno in masovno proizvodnjo pogojuje strokovno znanje in vestno delo kooperantov.

O opremitvi je dejal, da jo poskušajo poceniti z naročilom pri domačih proizvajalcih. Zaradi hitrih sprememb pri vzreji, sprema hitro zastari. Govoril je tudi o skladu rizika, katerega upravlja odbor s polovico kooperantov in polovico strokovnjakov obrata.

Med investicijami pri vzreji piščancev v kooperaciji bodo v ospredju prostori za 10.000 ali 5.000 piščancev. Financirali jih bodo predvsem v ptujski občini.

O finančnem uspehu za kooperante je dejal, da se leta kaže v večjem obsegu z vsaj 2.000 piščanci v enem turnusu.

Maks Kamlj je zaključil z željo po večjem sodelovanju, upoštevanju strokovnih nasvetov. Proizvajati je treba sodobno in kvalitetno.

Ing. Tone Pučko je govoril o napakah pri vzreji brojlerjev in delu kooperantov. Med drugim je omenil, da je treba odpraviti površnost in storiti vse, tudi tiste postopke, ki se zdijo nekaterim kooperantom nepomembni. Več bo treba posvetiti krmljenju, prostorom... Vsaj polovico izkupička bo tre-

ba vračati za omenjeni potrebi, saj se mora vsaka dejavnost sama pospeševati. Našel je več napak: kooperanti ob prevzemu piščancev ne zakoljejo domače perjadi, ki je vir bolezni. Prepozno in površno pripravljajo prostore za novo pošiljko (razkuževanje). Nekateri ne upoštevajo normativov: uporabljajo premalo električnih kokelj, ne poskrbijo za trajno napajanje, krmilnikov in napajalnikov ne nameščajo pravilno, pri prezračevanju pro-

Z zborovanja kooperantov in proizvajalcev brojlerjev: Foto: S. Kosi

storov so premalo pazljivi in prehladijo piščance. Nadzor nad piščanci je često prepovršen.

Na zborovanju je bil govor o boleznih, ki se često pojavi-

jo pri piščancih. Sicer je zdravstveno stanje v kooperaciji zadovoljivo.

Po razpravi so predvajali film o perutnini. ZR

Trgovsko podjetje ZARJA iz Ormoža in njegova ekspanzija

Po poteh uspehov TP »Zarja« iz Ormoža

O delovnih uspehih in prizadevanjih trgovskega podjetja »Zarja« iz Ormoža smo v našem listu že večkrat poročali. Poudarjali smo njegovo ekspanzivno moč odpiranja novih prodajalnih območju občin Ormož in Ljutomer ter v zadnjih dveh letih tudi vse bolj v sosednji republiko Hrvaški. Mnogokrat smo bili »neverni Tomaži« ob

ogledali tudi predstavniki skupščine občine Ormož ter predstavniki drugih ormoških družbenopolitičnih organizacij.

Že zgodaj zjutraj, ko je bil Ormož še ves zavrt v gosto jesensko meglo, se nas je zbrala na grajskem dvorišču v Ormožu skoraj prava delegacija, ki so jo sestavljali: Franc Novak, predsednik skupščine občine Ormož, Milan Vičar, tajnik SO Ormož, Franjo Križmanič, načelnik oddelka za gospodarstvo, Lojze Balazič, predsednik ob. sindikalnega sveta Ormož, Edvard Pajek, direktor Delavske univerze Ormož, kot predstavniki ormoških družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine. S strani trgovskega podjetja Zarja pa so bili navzoči Kruno Novak, dipl. oec, direktor te delovne organizacije, Lizika Gabere, predsednik delavskega sveta TP Zarja, Andrej Žuran, predsednik UO, Franc Vrečar, Franc Jurčec in Marjan Kovačič kot člani organov uprivljanja, in da ne pozabim še na mojo radovednost z beležko in fotoaparatom.

Naš vodil je bil Kruno Novak, dipl. oec. — direktor Zarje, ki nas je vodil od prodajalne do prodajalne. Ustavili smo se v Virju, Babincu, Malem Lovrenčanu, Vinici, Vidovcu, Nedeljincu, Knevincu, Trnovcu in v dveh prodajalnih v Varaždinu. Nimanj namenja opisovati posameznih prodajalnih in njihovih poslovnih uspehov, saj bi nam to vzelo preveč prostora in časa. Za vse pa velja naša enotna ugotovitev, da so uspehi trgovskega podjetja Zarja na tem območju mnogo večji, kot smo si to lahko predstavljali. Pretežna večina prodajalnih, ki jih je na območju Hrvaške že 11, je v

novih stanovanjskih hišah, v adaptiranih bivših prodajalnih ali zgradbah, ki so do nedavnega služile drugemu namenu. Iz razgovora s poslovojni smo zvedeli, da so slovalnice Zarje na tem območju zelo konkurenčne po lokaciji in opremitvi prodajalnih, založenosti z najrazličnejšim trgovskim blagom in navsezadnje tudi cene niso pretirane. V novi prodajalni v Trnovcu smo zvedeli, da je poprečni mesečni promet v tej prodajalni 15 milijonov S din. kar je za začetek razmeroma veliko. V tej prodajalni zelo narašča prodaja kruha, tako, da ga prodajo na dan tudi po 250 kg.

Bistveno važna ugotovitev, ki smo jo zabeležili skoraj v vseh prodajalnih, je v tem, da so prodajalne založene s proizvodi ormoških delovnih

organizacij. Tu prideta v prvotno vrsto kruh iz ormoške pekarnice in vino iz obrata Jeruzalem, Ormož.

Direktorju podjetja Kruno Novaku, sem se med vožnjo čudil njegovemu izrednemu poznavanju skoraj vseh tamkajšnjih vasi in večjih naselij. Skoraj za vsako vas, skleni katero smo se peljali, je vedel, koliko prebivalcev šteje, koliko ljudi je zaposlenih in kakšna je njihova kupna moč ter seveda tudi to, če je v naseju še kakšna možnost in potreba po novi prodajalni. Povedal mi je, da kljub težavam, ki jim jih je povzročil odlok skupščine občine Varaždin o prepovedi odpiranja prodajalnih v adaptiranih prostorih — njihovih želje in ambicije na tem območju še niso zamrle. Še ta mesec nameravajo odpreti dvanajsto prodajalno.

Nadaljevanje tega zapisa berite v sestavku pod naslovom »Izredno lep bife na Kogu«, ker je bil uradni zaključek našega popotovanja po poteh uspehov TP Zarja. V sestavku objavljamo tudi izjavo predsednika SO Ormož Franca Novaka.

J. S.

Kruno Novak, dipl. oec., direktor TP Zarja

informacijah, ki so nam jih v tej delovni organizaciji zaupali skoraj vsak mesec: »Odpri smo novo prodajalno zdaj tu, zdaj tam,« včasih celo dve in več v enem mesecu.

Toda dejstva so na dani in o tem smo se prepričali minuli četrtek vsi, ki smo se udeležili oglada novih prodajalnih na Hrvaškem. Ta dan je bil namreč predviden, da si bodo te nove uspehe Zarje

V KIDRIČEVEM SAMOPRISPEVEK?

Ker krajevna skupnost v minulnem obdobju nikakor ni mogla zbrati sredstev za ureditev pločnika do tovarne glinice in aluminija Boris Kidrič, so na zadnji seji sveta sklenili, da pošljejo med prebivalce naselje anketni listič, na katerega bi naj prebivalci odgovorili, ali so za uvedbo samoprispevka. Ob tem bodo Kidričani imeli možnost tudi odgovoriti, če so pripravljeni na samoprispevek in ali niso morda zainteresirani za kakšno drugo gradnjo, kot je pločnik do tovarne. Sele, ko bodo anketni lističi zbrani in pregledani, se bo svet krajevne skupnosti odločil.

Ob tem še velja povedati, da znašajo sredstva, ki se zberejo od prispevka za mestno zemljišče, okoli 40.000 dinarjev letno. Samo javna razsvetljava naselja pa stane čez 30.000 dinarjev. Ostali del sredstev se

uporabi za druga dela v naselju, kot je vzdrževanje cvetličnih gred, predvsem pa za javno snago. Gradnja pločnika bi po predračunu znašala okrog 120 tisoč dinarjev s priključkom poti na železniško postajo. Zato ni mogoče niti misliti, da bi lahko iz sredstev iz prispevka za mestno zemljišče financirali gradnjo pločnika. bk

K MAŠI V AVSTRIJO

V vasi Cankova v Prekmurju že pet mesecev traja prava »verska vojna« s cerkvenimi oblastmi, ki hočejo mimo volje prebivalcev postaviti »svojega duhovnika«. Kmetje so obiskali predstavnike cerkve v Murski Soboti, škofa v Mariboru, nadškofa v Ljubljani in nuncija v Beogradu, da bi jim vrnil njihovega duhovnika, vendar s tem niso uspeli. Zato so zaklenili svojo cerkev in odhajajo k maši v Avstrijo.

Zakonca Marija in Ivan Kosi iz Žerovinc pri Ormožu

Pri materi, ki je rodila 20 otrok

Da, prav zares sem bil pri materi, ki je rodila dvajset otrok. Kje in kdaj, se boste morda začudeno vprašali že ob naslovu tega sestavka. Naj vam takoj v začetku preženem radovednost in vam povem, da mi za ta, vsaj v moji presoji senzacionalni razgovor, ni bilo treba iti v Italijo, niti v katero drugo evropsko državo.

Zares častna gosta našega lista sta danes zakonca Marija in Ivan KOSI iz Žerovinc pri Ormožu, ki sta v tih zakonci sreči, ki bo prihodnje pomlad slavila zlati jubilej, kronala svojo zakonsko dvo-vprego s dvajsetimi rojstvi. Štirinajst otrok je danes še živih, kot ptički iz topllega gnezda so se razkropili širom po svetu in si spletli svoja družinska gnezdeca, šest pa jih je že umrlo.

Ivan in Marija Kosi: »Življenje nama je mnogokrat obrnilo hrbet in razparalo srce — toda pri otrocih sva imela zares srečo...«

To presenetljivo novico o tako številni družini sta mi prva povedala inž. Martin HABJANIČ iz Žerovinc ter Ivan KUKEC iz Ormoža. Vse do sobotnega obiska sem o tem pred svojimi poklicnimi kolegi molčal, kot riba v vodi. Sam pri sebi sem si dejal — Kosijeva družina mi ne sme uiti. V soboto smo pripravili načrt. Ivan KUKEC je organiziral prevoz v Žerovince, najinemu vabilu se je prijazno odzval Jože HORVAT, poslovodja prodajalne »Steklo-barve« iz Ormoža. Sedli smo v »fička« in že med potjo sem razmišljal in si predstavljal, kakšna je ta mati, ki je dvajsetkrat odtrgala košček svojega srca in ga podarila svojemu otroku.

Nisem si mogel predstavljati polne podobe in dati odgovora na gornje vprašanje, vožnja od Ormoža do Žerovinc je naglo minila in že smo se ustavili na dvorišču Kosijeve domačije. Očeta in mater, ki si ta naziv zaslužita v pravem pomenu besed, smo našli pred hišo. Bila sta v živahnem pomen-

ku. S prijaznim pozdravom smo zmotili to zakonsko idolo, si krepko stisnili desnice in... sicer pa prislunite našemu pogovoru:

Zvedeli smo, da imate tako številno družino, pa smo prišli k vam na obisk, da bi nam o tem povedali kaj zanimivega za bralce našega lista.

»To pa res ni tako pomembno, da bi moralo priti v »čajnige«, je z nasmehom odgovorila 70-letna mati, ki ji po sicer vidnih gubah na obrazu ne bi prisodil, da je mati tako številne družine.

Z vprašanji sem sitnaril dalje in končno uspel speljati vodo na svoj mlin.

»Res je, mnogi naju vprašujejo, kako nama je uspelo poleg trdega dela na kmetiji ustvariti, vzgojiti in preživeti kar dve desetini najinih

jok novega družinskega člana.«

Vidim, da vas je trenutno pri hiši zelo malo, kje vse so vaši otroci in kako ste se znašli takrat, ko ste jim dali imena?

»Če vas zanimajo imena, vam jih bom naštel. Morda ne bodo povsem natanko po vrstnem redu, sicer pa je tu tudi mož, ki mi bo pomagal.« In začela sta mi naštevati imena vseh 14 otrok, ki so ostali živi: Ivan, Franček, Micika, Zefika, Lujzika, Trezika, Stanko, Verica, Marta, Drago, Milica, Jakob in Albert. »Poglejte, če jih je 14.« Da, natanko štirinajst — osem hčerk in šest sinov.

»Vidite, kljub tako številni družini sva bila nekaj časa na razmeroma velikem posestvu popolnoma sama. Najin dom, ki je bil vedno poln otroškega joka in smeha, je postal nenadoma tako tih in prazen. Vsi so odšli v svet za kruhom in navsezadnje sva si z možem takrat zaželela, da bi se rodil vsaj še eden, ki bi ostal pri nama na stara leta. Sin Drago je uvidel najino samoto, se vrnil domov in prevzel posestvo. Dobili smo snaho, s katero se dobro razumemo. Drugi so se razkropili po svetu, izučili so se za različne poklice, živijo skoraj po celi Sloveniji, štirje pa so trenutno na delu v Nemčiji.

— Vas pridejo otroci obiskat?

»Hvala bogu, najini otroci so dobri, zelo radi se vračajo nazaj v svoje gnezdece. Nikoli ne pridejo prazni, njihove torbe so vedno polne, pa tudi z denarjem nama pomagajo. Ze 27-krat sva baba in dedek, dobila pa sva že tudi naslov prababice in pradedka.«

Oče Ivan, ki je bil ves čas najinega razgovora nekoliko bolj molčeč, je sedel na klopi in vlekel pipo. Ponosen je na svoje otroke in na ženo, ki je tako skrbna in dobra mati, na ženo, ki mu je napolnila dom z razigranim otroškim živ-žavom, ki ga sedaj, ko so otroci že odrasli, izpolnjujejo njuni vnuki.

Poleg hišnega gospodarja Drageca sta bila ta dan doma tudi sin Franč in hčerka Milica, ki je na delu v Nemčiji. Radi se vračajo domov, vseh 14 pa se bo zopet zbralo okrog svečnice prihodnjega leta, ko bodo praznovali zlato poroko, ki bo za Marijo in Ivana krona njune skupne in plodne življenjske poti.

Čas našega obiska pri zakoncu Mariji in Ivanu KOSI je hitro potekel. Ta zapis je le skromen izsek njenega življenja in življenja njenih 14 otrok. Knjiga spominov je tako debela, da je nismo

uspeli v celoti prelistati. Marija je stara 70, Ivan pa bo čez nekaj dni dopolnil 72 let. Zares častljiva starost s še bolj častljivo prehojeno življenjsko potjo.

Torej, draga mama Marija in oče Ivan, dovolita, da vama ob koncu posvetimo nekaj, vsaj malo javne pozornosti in zahvale, ki vama jo izrekamo v svojem kot tudi v imenu vajinih otrok.

Posnetek iz leta 1942: Če bi jih postavili v vrsto dane, bila podoba povsem drugačna. Krivulja njihovih glav na tem posnetku strmo pada, bi bila več ali manj vedna. Na tem posnetku še otroci so danes že vsi odrasli in je in žene s svojim naraščanjem.

Dvajsetkrat si odtrgala košček svojega materinskega srca, dvajsetkrat si čutila, da ti bije pod srcem novo življenje in zato ti gre v imenu tvojih otrok tisočkrat hvala. Življenje vama je z možem Ivanom mnogokrat obrnilo hrbet in razparalo srce. Toda vidva nista klonila. Iz skope slovenjegoriške grude

brez vej. Vajino drevo je rodilo bogate sadove. In jine ljubezni in zvestobe vzniklo dvajset življenj, čudno, če imata danes obrazu globoke brazde, zgarane dlani, toda v notranjost napolnjuje vse, da se vajino življenje razljuje v mnogih novih.

J. Slodnjak

Za lepši in varnejši Ormož

Delavci stanovanjsko komunalnega podjetja Ormož so pred nedavnim končali z deli na Ljutomerski cesti, kjer so ustrezno uredili pločnike.

Iz krajšega razgovora z Ivanom Vencelbergerjem, direktorjem podjetja smo zvedeli, da je še letos v načrtu ureditev pločnika na Mestnem trgu — mimo samopostrežne trgovine Koloniale, prodajalne Borovo in stavbe, v katerih sta občinska konferenca SZDL in komite ZK. Ob tem velja poudariti, da je ta pločnik že precej časa kamen spotike in to v pravem pomenu besede, saj so vstavljene ploščice že tako razrahljane, da je hoja ob samopostrežni trgovini nevarna še posebej ob deževnem vremenu, ko poleg tega, da se lahko ob dvignjenih ploščicah pošteno spotakneš, dobiš tudi »špricar« pod noge, torej dež od spodaj navzgor.

Direktor podjetja nam je tudi povedal, da so končali z adaptacijo šole pri Veliki Nedelji pošte v Ormožu ter z izgradnjo in opremo novega bifeja na Kogu. Med glavnimi težavami v njihovi dejavnosti je poudaril težavo z dobavo cementa, betonskega železa, apna in nekateroga

drugega gradbenega materiala, ki ga je v zadnjem času izredno težko dobiti. Kljub temu, da ga izvažamo,

PREPOVEDANA PORABA SLADKORJA

Ko je skupina inšpektorjev pregledala skladišče Centromma v barski luki je ugotovila, da je 1.718.782 kilogramov sladkorja neuporabnega. Sladkor je pokvaril zaradi kemičnega procesa.

Lastnik sladkorja je Centromma, vrednost sladkorja znaša nekaj dinarjev manj kot 400 starih milijonov. Razlog za to je bilo ugotovljeno, da je sladkor uvožen že v letu 1942 in da je bil takrat uporabljen. Vzrok, da se je sladkor pokvaril je predvsem v tem, da je bil v bližini skladišča nakladajoče ksitno rudo, tako je sladkorja dobilo tudi v barvo. Po kotih skladišča je bil nasut tudi strup za žuželke. Razen sladkorja so inšpektorji prepovedali uporabo 2.000 kilogramov riža.

Kljub temu bo po mnenju inšpektorja luke možno sladkor uporabiti v industrijske namene.

vor na članek

Radio Ptuj in samoupravljanje

naslovom »Radio Ptuj samoupravljanje« smo v prejšnji številki Tednika z dne 12. oktobra 1969 lahko prečitali članek, ki je povsem nekaj drugega, kakor obeta naslov. Govorili smo, da nam bo poslanec dopisnik ponudil članek o prispevku Radia Ptuj pri skupnih naporih ljudi ptujске občine političnih organizacij, ki so se razvijane samoupravljanja ter uspeh, ki so dosegli na tem področju do sedaj. Anonimni dopisnik in imenovanec Golob, »predsednik Radia Ptuj«, pa sta nam poslala povsem nekaj drugega, ki ni v vrsto netočnih pism, ki zahtevajo naš odziv. Povsem netočna je že besedna zveza v prvem vprašanju, ki govori o statusu radijske postaje, ki ni urejen. Tovariš Golobu in dopisniku, s katerim se je pogovarjal, prav tako pa očitno širokemu krogu občanov, bralcev Tednika, najbrž niso bila nekatera dejstva, kajti članek ne bi bil obsevan. Dolžni smo pojasniti, kaj je bilo v prvem vprašanju: Radijska postaja je bila ustanovljena po volitvah izvršnega odbora Občinske konference SZDL leta 1962. Za svojo delovanje postaja je Občinska konferenca SZDL Ptuj dobila dovoljenje od pristojnega državnega organa, dodeljena pa je bila frekvenca in izpolnjevanje vse druge zahteve iz zakona o radijskem prometu, objavljenem v Uradnem listu SFRJ, št. 14/65. Pravni status radijske postaje Ptuj je urejen pravno urejen ter je navedbe v članku o samoupravljanju netočne. Tovariš Golob med drugim govori tudi o tem, da radijska postaja, do danes ne uspejo urediti svojega pravnega statusa. Tudi ta besedna zveza je netočna. Tovariš Golob je delavec, zaposlen pri Občinski konferenci SZDL Ptuj, in ima o tem statusu na delo ustrezno dovoljenje. Takšne odločbe ne veljajo vsi delavci, ki se zaposlijo v delovni okviru radijske postaje, ali pa so zaposleni z njimi pogodbe o zaposlenosti po Zakonu o delovnih razmerjih. Tovariš Golob govori Franci Golob o tem, da je pred leti vzniknila ideja o združitvi delovne skupnosti radijske postaje Ptuj ideja o integraciji s Tednikom, ko bi nekateri hoteli s priložnostjo združiti oba kolektivna sredstva, da bi bilo potrebno povedati, da je leta 1963 dalje govoril o imenovanem Zavodu za informiranje, v sklopu katerega bi bila združena sredstva, namenjena za informiranje občanov. O

prednostih takega zavoda je bilo že veliko povedanega in zato ob splošno znanih integracijskih težnjah širom naše domovine ni potrebno izgubljati besed. Družbeno politične organizacije je vodila pri uresničevanju ideje o zavodu za informiranje predvsem želja kvalitetnejše obveščati občane o dogajanjih v ožji in širši skupnosti, predvsem pa tudi o svojem delu in to z manjšimi stroški. Nikoli in nikdar npliče ni hotel s pritiskom vplivati na tov. Francija Goloba ali koga drugega, da bi delal v takem zavodu za informiranje. Njegove pravice iz delovnega razmerja niso bile nikdar kršene. Tovariš Golob bi pa kot delavec Občinske konference SZDL Ptuj lahko vedel, da se v okviru SZDL upoštevajo principi socialistične demokracije in da je sklepe ustreznih organov Občinske organizacije SZDL potrebno spoštovati. Tovariš Franci Golob s svojimi trditvami v gornjem članku stališče o zavodu za informiranje občanov ne podpira, temveč govori o povsem nečem drugem, in sicer o zavodu, ki naj bi bil urejen po Temeljnem zakonu o radiodifuznih zavodih (Ur. list SFRJ, št. 15/65). Res je, da je v mesecu aprilu 1969 izvršni odbor Občinske konference SZDL Ptuj sprejel vlogo svojih delavcev, ki delajo za radijsko postajo, da bi se v Ptuj formiral radiodifuzni zavod. O tej vlogi je IO Občinske konference SZDL Ptuj že razpravljalo, toda dokončnega sklepa še ni sprejel, razen tega je za formiranje takšnega zavoda potrebna odločitev Občinske konference SZDL Ptuj. Če je tovariš Golob hotel vedeti, zakaj Občinska konferenca SZDL Ptuj o vprašanju ustanovitve radiodifuznega zavoda še ni bila sklicana, bi se za odgovor lahko obrnil na vodstvo Občinske konference SZDL Ptuj bodisi kot delavec te konference, ali kot novinar.

Ker tega ni storil, moramo še pojasniti: izvršni odbor občinske konference SZDL Ptuj je o prenosu ustanoviteljskih pravic radijske postaje dne 14. 7. 1969 razpravljala in zaradi tolmačenja nekaterih pravnikov, češ, da lahko radijska postaja obstoja le v okviru radiodifuznega zavoda, sprejel stališče, ki je članku citirano. O prenosu ustanoviteljskih pravic na občino Ptuj bi, kakor že rečeno, lahko sprejela sklep le občinska konferenca SZDL Ptuj kot najvišji organ organizacije socialistične zveze v občini.

Pred sklicanjem seje občinske konference se je predsedstvo občinske konference SZDL Ptuj obrnilo še na sekretariat za zakonodajo pri IS SRS, ki je med drugim povedal: »Iz navedb v spisu je namreč razvidno, da pri naslovni konferenci že šest let deluje radijska postaja. Predpostavljamo, da je občinska organizacija oziroma njena konferenca dobila dovoljenje za to postajo v skladu s 3. členom Temeljnega zakona o radijskem prometu (Ur. l. SFRJ, št. 14/65). Če pa je tako, ne vidimo razloga, da bi se občinski organizaciji SZDL izpodbijala pravica, da lahko ustanovi radiodifuzni zavod v smislu 11. člena Temeljnega zakona o radijskih postajah.«

Mnenje priznanega pravnika se torej bistveno razlikuje od onega, ki smo ga slišali na seji izvršnega odbora SZDL dne 14. 7. 1969. Razen tega je o nadaljnjem razvoju lokalnega radijskega omrežja razpravljalo dne 26. 9. 1969 Izvršni odbor RK SZDL Slovenije ter se zavzel za to, da bi bile posihmal ustanovitelj lokalnih radijskih postaj občinske konference SZDL kot najširši družbeni dejavnik v občini. V tej zahtevi jih podpira tudi zavod RTV Ljubljana.

Problematika lokalnih radijskih postaj je tovariš Golobu gotovo znana, saj je bila informacija Republiške konference SZDL Slovenije o lokalnih radijskih postajah objavljena dne 27. 9. 1969 v »Delu«. Ko govori tov. Franci Golob o samoupravnih pravicah delavcev, zaposlenih pri občinski konferenci SZDL Ptuj, izhaja v svojih odgovorih iz napačne predpostavke, da je Radijska postaja Občinske konference SZDL Ptuj — zavod. Radijska postaja Ptuj ni zavod, pravice delavcev, zaposlenih pri Občinski konferenci SZDL Ptuj, so urejene s posebnim pravilnikom, ki ureja delovna razmerja zaposlenih pri Socialistični zvezi. Tisti delavci, ki imajo nalogo skrbeti za delo radijske postaje, glede delovnih dohodkov samostojno odločajo o vseh z delom radijske postaje ustvarjenih sredstvih, vključno z dotacijo. Obstoječe stanje ne krši samoupravnih pravic zaposlenih delavcev.

Odklanjamo trditev, ki je izražena v tretjem vprašanju novinarja in ki se glasi: »Kako morete novinarji kot družbeni delavci, katerih naloga je preprečevati jugoslovansko družbeno skupnost o prednostih samoupravljanja, prenašati to nezakonito stanje?« Preden je novinar zastavil vprašanje o nezakonitem stanju, bi se bil dolžna preprečiti o dejanskem stanju in z zadevnimi zakoni, ki urejajo delo radijskih postaj. Obrnil bi se lahko na predstavnik Občinske konference SZDL Ptuj, ki bi mu bili pripravljene vsak čas na zadevna vprašanja dati ustrezne odgovore. Toda novi-

Dobra prijatelja

Da vam ju najprej predstavimo: Danilo PAJEK iz Majšperka že deset let opravlja službo miličnika, od leta 1965 pa mu je zvesti spremljevalec pes sokol, nemški ovčar. Oba pa često srečamo na službenih obhodih v okolici Majšperka, oziroma na območju, ki ga zajema ta postaja milice.

Pred dobrimi štirimi leti sta šla skupaj v solo. Povedati moramo namreč, da mora pri vzgoji psa biti prisoten tudi njegov vodič. Po šoli pa sta se oba vrnila na svoje službeno mesto v Majšperku in širši okolici veliko redkejšje.

Majšperku in širši okolici veliko redkejšje.

Nekoliko težji primer pa je bil, ko je hotel Milan Tucovič, miličnik iz Majšperka odvzeti nož nekomy, ki je prejšnji večer nekoga zabol. Storitelj dejanja ga je pozval k sebi, bila sta namna skednja. Toda, ko sta prireč znanca, češ da ima nož šla na skedenj, je ta nož potegnili in planil nad Tucoviča, ki takšnega dejanja od znanca res ni pričakoval. Se-le lep beseda je zalegla, da je umiril napadalca in da je lahko odšel. Organom milice pa ni preostalo drugega, kot da so vzeli s seboj sokola, ki je storilca hitro umiril in ga »prepričal«, da je izročil nož, s katerim je prejšnji večer naredil kaznivo dejanje.

Danilo Pajek s sokolom

Izredno uspešno pa se je izkazal sokol pri lovu črnih ribičev, ki jih je bilo ob Dravinji stalno precej. Njegova zasluga pa je tudi ta, da teh ribičev ni več toliko in da so iz strahu pred njegovimi zobmi opustili svoj »šport«.

Da nas pa ne bi kdo napačno razumel, naj še povemo, da sokol storilcu ne naredi ničesar hudega. Samo skoči nanj, ga podre ter čaka prihoda svojega gospodarja. Verjetno pa je vsak, ki je ležal pod sokolom, prestajal izredno težke trenutke, saj nikoli ne veš, ali te le ne bo ugriznil. To se lahko zgodi v primeru, če ne bi miroval in bi se hotel psa otresti.

To je le nekaj prigod, ki jih je Danilo Pajek doživel s sokolom. Seveda jih je bilo še več, toda za vse nimamo prostora. Povemo le še toliko, da sta oba velika prijatelja in da sta izredno navezana drug na drugega.

b. h.

KAKŠNI SO OSEBNI DOHODKI?

Po podatkih Zveznega zavoda za statistiko je znašal povprečni osebni dohodek v letošnjem prvem polletju v Jugoslaviji 935 dinarjev, v gospodarstvu je povprečje 902 dinarja, v negospodarstvu pa 1.105 din.

Razmerje mesečnih osebnih dohodkov po vrstah dejavnosti pa se ni spremenilo. Še vedno imajo najvišje osebne dohodek projektantske organizacije, sledijo jim zbornice, zračni promet itd.

šperk. Ze od vsega začetka je bilo delo s sokolom izredno zanimivo. Ni se še dobro udomačil, ko je moral prvič v akcijo. V okolici Majšperka so namreč kradli kure. Ljudje in organi milice pa niso mogli odkriti kurjega tatu. Kar niso zmogli ljudje, je naredil sokol. Po sledovih kurjih tatov je organe milice pripeljal do grabežljivcev kur. In ob prisotnosti psa je prišlo tudi priznanje. Od takrat so kraje kur v

narju očitno ni šlo za to, da bralce Tednika objektivno in po resnici preko časopisa o nekem »problemu« obvesti in tudi nima namena poročati o delu občinske organizacije SZDL Ptuj, takšnem kot je. Objavljeni članek, ki neobjektivno prikazuje delo občinske konference SZDL Ptuj in njenega vodstva, lahko organizaciji SZDL le škoduje.

Za občinsko konferenco SZDL Ptuj predsednik Zdravko Turnšek

-Tednik vaš list

že Klep

Lackov odred pred 25 leti

Nadaljevanje)
 Takoj po eksploziji so od-
 bombasti nekaj strelov
 izkoristili prvi moment
 medenosti orožnikov, ter
 preden so se zavedli, kaj
 se godi z njimi, razorožili
 orožnikom smo, kakor je
 bilo takrat v navadi, pobrali
 uniforme in orožje. Tako je
 bil spet odred bogatejši za
 orožje, ki so ga okupatorji
 skupali postojanki za obrambo
 Zg. Kungote. Poleg tega
 je bil plen iz trgovine,
 rafike in mlina tako ogrom-
 en, da so ga vozili z vsemi
 dosegljivimi prevoznimi in
 prežnimi sredstvi po uspeš-
 no končani akciji proti
 Ostremu vrhu, kjer so tabo-
 rili tisti, ki se niso udeležili
 akcije. Mi smo bili veseli na-
 lega uspeha, da smo spet
 pridobili eno postojanko v oko-
 lici Maribora, in to je celo
 brez človeških žrtev. Čeprav
 smo krenili iz Zg. Kungote
 ob 0.30 smo prispeli v ta-
 boršiče šele ob 10. dopoldne,
 kjer so nas že z radoved-
 nostjo čakali ostali tovariši.
 Popoldne, ko smo se odpra-
 vili, je bilo razdeljeno za-
 genjeno orožje, municija in
 obleke. Moko in druge ži-
 vilske potrebščine pa so shra-
 nili intendantje.

Po polnoči v noči na 27.
 september smo napravili pre-
 mek na zahodno stran Ostre-
 me vrha, kjer je bilo v ne-
 posredni bližini več hiš. Štab
 odreda se je s I. bataljonom
 Maselli v hiši, ki je bila bolj
 proti jugu, II. in III. bata-
 ljon pa sta se nastanila se-
 verovzhodno od štaba odre-
 da vsak v svoji hiši. Komaj
 smo se zjutraj dobro utabo-
 rili in postavili zasede, že so
 v I. bataljonu ugotovili, da
 jim manjka ena brzostrelka.
 Pri pregledu so ugotovili, da
 manjkata dva, ki sta se že
 prej večkrat sumljivo obna-
 šala. Kmalu so ugotovili pri-
 tni izmed zased, da sta šla
 dva oborožena z brzostrelko
 pravkar mimo njih proti do-
 olini in izjavila, da gresta v
 patrolo. Takoj je bila za-
 njima poslana patrola po
 poti, po kateri bi lahko pri-
 šla v dolino in se je kmalu
 vrnila z uspehom. Pripeljala
 je nazaj oba dezerterja in
 vrnila brzostrelko; že po poti
 sta od patrole marsikaj sli-
 šala, na zaslišanju v odre-
 du pa se je lahko ugotovilo,
 da sta bila poslana k nam z
 nalogo, da polzvesta čimveč
 orožja in nato pobegneta
 v času, ko bo prišel odred
 na nove položaje, pri čemer
 bi naj najbolj zapomnita, kje
 so zasede in stražarska me-
 sta. To je bilo tudi najvaž-
 nejše, kar je zanimalo naše
 sovražnike, saj bi bilo eno-
 stavno napasti odred, če bi
 vedeli za njegove položaje,
 pa tudi časa za koncentra-
 cijo bi imeli dovolj, če bi
 vedeli, kdaj je prišel odred
 na nove položaje in kje ima
 postavljene zasede.

Ce bi se njima posrečilo

priti do gospodarjev, ki so
 ju poslali v odred, bi nam
 lahko prizadejal sovražnik
 mnogo škode, predvsem še
 zato, ker smo se pripravljali
 na eno zanimivejših akcij,
 za napad na Falo. Popolno-
 ma je razumljivo, da smo
 jima prihranili trud, da bi
 se kdaj še morala truditi v
 dolino, ali izpostavljati, da
 jima zaseda ne bi verjela,
 da gresta v patrolo, ampak
 k svojim gospodarjem, ki so
 ju poslali in zastonj čakali,
 kdaj bosta prišla povedat.

kje se je pravkar utaboril
 Lackov odred. V bodoče smo
 bili še budnejši, da bi se kaj
 takega ne ponovilo.

V teku popoldneva smo
 prejeli še enajst novincev,
 okrožnemu odboru Sv. Lovre-
 nca na Pohorju pa smo po-
 slali 42 novincev.

Naslednjega dne, 28. sep-
 tembra, pa smo se pripravili
 za napad na Falo, ki smo jo
 še isti večer onesposobili in
 se obogatili z orožjem, ki je
 bilo namenjeno za borbo
 proti nam.

Nov, izredno lep bife na Kogu

Kot sem omenil že ob koncu sestavka »Po poteh uspešno TP Zarja iz Ormoža« je ta sestavek v bistvu nadaljevanje prejšnjega.

Po ogledu prodajal na Hrvaškem, nas je pot zanesla zopet nazaj v ormoško občino, kjer je bil Kog in njegov izredno lep novi bife naša zadnja postojanka.

Ko smo zjutraj zapuščali zamegljeni Ormož in slabo vidljivost na cesti, so nas o-

še neuradno odprtega, izredno lepega gostinskega prostora. Morda vas nekoliko moti pridevek »izredno lep bife«, ki sem ga uporabil tudi v naslovu tega sestavka. Toda naj ob tem poudarim, da to ni samo moja ugotovitev, temveč je to ugotovitev vseh, ki smo bili navzoči na tej neuradni otvoritvi. Stanovanjsko komunalno podjetje iz Ormoža, ki je bilo izvajalec del, se je tokrat zares

Naša delegacija pred novim bifejem na Kogu

krog pol dneva pričakale naše prelepe Slovenske gorice, obiljane z medlim sijem jesenskega sonca, ki je božalo živobarvne gorice, v katerih smo srečali zadnje obiralce sladkih, a vendar trdo pridelanih sadov. Prav tak nas je pričakal tudi Kog, ki s nama na prijaznem griču sredi gor, med katerimi nas je že od daleč ponosno pozdravljala nova šola, ki s svojim lepim pročeljem in velikimi steklenimi okni zre v dolino in oznanja, da je med vojno skoraj do tal porušen Kog znova zaživel. In tudi ta dan je dobil Kog nekaj novega. V novem bifeju, ki stoji poleg prodajalne trgovskega podjetja Zarja, smo bili ta dan prvi gostje, takrat

lepo »odrezalo«. Svojevrsna je zamisel izdelave točilne mize, ki je v obliki sode z železnimi obroči. Na tem »sodu« manjka samo še »samopostrežna pipa« s števcem iztočene pijače, pa bi bila zamisel zares originalna.

Na Kogu se je naša »delegacija« pomnožila s predstavniki Stanovanjsko komunalnega podjetja iz Ormoža z direktorjem Ivanom Venčbergerjem, računovodjem Franjem Poličem, Francem Lukačičem, računovodjem TP Zarja, z Martinom Ivanekom, z Alojzjem Zoretom, ki je poslovodja prodajalne na Kogu ter z občinskima odbornikoma Matijem Luskovičem in Albinom Zgancem.

Na zakuski, ki nam jo je

Naša pisma

CE MACKE NI DOMA, MISI PLESEJO

Alenka, prosim te, sprejmi to moje prvo pismo. Vse sem napisal po čisti resnici in si nisem popoimoma nič izmislil. Če boš zadovoljna, mi sporoči. Mogoče ti bom še kdaj pisal.

Marjan Lizzi, Sobotinci 19

Vsako jutro se s kolesom peljem v šolo. Jesenska narava me vabi, da bi se ustavil in jo opazoval. A tega ne smem storiti, ker je vedno že pozno.

Pred dvema tednoma sem, kot po navadi, prestopil prag moje učilnice, ki me je prisrčno in toplo sprejela. S stropa so sijale štiri svetle luči. Zmeraj dobri sošolci in sošolke so mi naznanili veselo novice, da bomo prvo učno uro sami — brez učitelja. Ogrel sem si premažene prste in začel uganjati norčije. Tekali smo po razredu kot izpuščeni telčki in se divje podili. Ko smo se tega naveličali, smo se zapodili k umivalniku in se začeli škropiti in polivati z vodo. Deklice so zbežale na hodnik, mi pa za njimi. Jaz sem bil že moker kot mali povodni mož. Ze sem se mislil umiriti, da bi se malo posušil. A nisem utegnil. Skočil sem k dečkom, ki so tiščali vrata. Kje pa mene ni? Sošolec je namreč ostal zunaj in oni ga niso pustili noter. On si je zaman prizadeval, da bi odprl vrata, ker smo jih mi tiščali z vsemi močmi. Bal se je tudi, da bi prišel kak učitelj nas miriti in bi jih on prvi »fasal«. Zato je podivjal kot stekel pes in potegnul z vso silo. Na notranji strani sem ravno jaz držal za ključko, drugi so mi pomagali tiščati. Ključka se je zlomila, vrata so se odprla. Sošolec je telebnil v razred. Zarohnel je kakor enooki pastir Polifem in tekal za menoj. Ko sem se ga otresel, sem ves izčrpan sedel v klopi. Vročje mi je bilo, da si skoraj nisem utegnil brisati pota, ki mi je tekel s čela.

Ključko sva morala s sošolcem plačati in krepko odslužiti, saj veste kako, kaj bi to pravil in tratil čas.

Sedaj sem v šoli malo bolj discipliniran, čeprav se težko vzdržim.

DOMAČA VAS

Danes pošiljam pesmico, ki sem jo posvetil svoji domači vasi. Saj sem tam prebival svojih sedem let.

Borut Petrovič, Ptuj

O, ti predraga domača vas, lepa kakor zlati kias, v tvojem naročju sem se zibal jaz, poslušal mamine pesmi glas. Ko skakal sem po travnikih in se z otroci veselil, moj dobri oče doma je tvoje sladko vince pil. Mat! v hišici bila je vesela in rada me imela, kakor moja domača vas, ki ji poklanjam tale glas.

NOČNA VRNITEV

V letošnjih počitnicah sem obiral hmelj v Savinjski dolini.

Ker smo zadnji dan končali delo še pred nočjo, smo se odločili, da gremo zvečer na vlak in se vrnemo domov. Med vožnjo je bilo prijetno, saj smo se šalili in prepevali. V Ptuj smo se pripeljali z nočnim vlakom ob pol dvanajstih. Peš smo se napotili po glavni cesti. Ko smo prehodili skoraj pol poti, se je pripeljal za nami osebni avtomobil. Ustavil se je in nek moški je skočil iz njega ter začel teči za nami. Ko smo to opazili, smo zbežali po stranski cesti proti bližnji hiši. Ker je voznik avtomobila vozil mimo te stranske ceste, ki pride na drugi strani na avtomobilsko cesto, smo odhiteli po stranski cesti naprej. Bilo nas je dvanajst, enajst ženskih in jaz, ki sem še šofar. Med nami je bila neka tekla. Ko smo se približali glavstarejša žena, ki je zelo težko ni cesti, smo opazili, da se je avto ustavil in da so moške izstopili in se skrili v jareč. Ob pravem času smo se obrnili in tekli po stezi. Prišli smo do kmečke hiše. Vrata so bila na srečo odklenjena. Vsi preplašeni smo skočili v vežo. Iz sobe je stopla gospodinja in rekla, da se nas je ustrašila. Povedali smo ji, zakaj smo prišli. Skozi okno smo videli, da nas tisti avto dalje zasleduje. Ustavil se je prav pred to hišo, v kateri smo bili skriti. Videli smo možake, ki so se med seboj spraševali, kje smo mi. Prišli so na dvorišče in čakali. Gospodar in njegov sin sta odprla vrata in stooila pred nje. Spoznala sta jih. Gospodar jim je povedal, kaj jim gre in jih napodil. Pobrali so se, kot so prišli.

Kdo ve, kaj bi se z nami zgodilo, če bi jih gospodar in njegov sin ne prepoznala. Mi, obiralci hmelja smo preplašeni odšli proti domu. Skozi domača vrata sem stopil prepadel in bled.

FRANC FERČIČ, Bukovec

MARJAN, tvoja zgodba kar sama od sebe kriči, da je resnična. Ti pa si pokazal, da si pravi mojster lepega in zanimivega pripovedovanja. Kakšne primerjave! Kot izpuščeni telčki, kot mali povodni mož, kakor enooki pastir Polifem... Prav zares imaš »žilico«.

Srečno želim, da se mi pogosto oglašiš in pripomereš k čim boljsemu otroškemu koticu.

BORUT, danes ti že rečem, da si moj zvesti pesnik. Še to te vprašam, če vsako pesmico zares čisto sam narediš. Povej mi po pravici! Saj ne bom nič huda nate, rada te imam. Spet čakam kako tvojo pesmico.

FRANC, o, ti ubogi fant! S trdim delom si si prislužil nekaj dinarjev, pa še zaradi njih si moral prestati toliko strahu. Zasledovalci vendar niso imeli sreče in so odnehali praznih rok, kar je poglavitno. Ti pa ponoči ne hodi več po svetu, raje počaka, da se naredi beli dan!

Marjana, Boruta, Franca in vse bralce naših pisem iskreno pozdravljam.

ALENKA

prpravila natakarcica v novem bifeju, Anica Logar, je Franc Novak, predsednik SO Ormož v naslednjih besedah opisal vtise z našega popotovanja in ogleda novih prodajal TP Zarja:

»Izražam posebno zadovoljstvo nad uspehi trgovskega podjetja Zarja, o katerih smo se danes prepričali na lastne oči. Vemo, da so to šele začetki na začrtani poti in da uspehi tudi v bodoče ne bodo izostali. Ta bife, ki ga danes neuradno »krstimo«, je zelo lepa pridobitev za Kogovčane in za razvoj gostinstva in turizma na tem območju nasploh. Čestitam kolektivu Zarje z željo, da bi tudi v naprej tako smelo re-

alizirali svoje načrte in z željo, da bi bilo v bodoče med nami takih prijetnih srečanj, kot je bilo današnje, še več.«

Poslovili smo se od prijaznih Kogovčanov in se med potjo v Ormož ustavili še v Središču, kjer TP Zarja pripravljajo novo samopostrežno trgovino s 110 m² prodajnega prostora, ki bo največja v ormoški občini.

S tem je bilo naše popotovanje pri kraju. Vrnili smo se s prepričanjem, da je TP Zarja storilo v zadnjih letih res zavidijski korak in da z doseženimi uspehi še niso zadovoljni. Za razširitev trgovske mreže so izdelani že novi načrti.

J. S.

Posvetovanje in občni zbor društva bibliotekarjev Slovenije v Ptuj

Kot smo že poročali v prejšnji številki, je bilo v Ptuj v dneh od 9. do 11. oktobra strokovno posvetovanje in občni zbor slovenskih knjižničarjev.

Srečanje je organizirala naša Ljudska in študijska knjižnica. Za kolektiv je bila to prva tovrstna prireditve, zato se je pri pripravah na bližnji obisk marsikdaj znašel v težavah. Potrebno je bilo poiskati primerna prenočišča, ker so bila ptujška skoraj v celoti predhodno zasedena. Zato je večina gostov prenočevala na Borlu. Gostje so tudi izražali želje, ki jih je kolektiv lahko le delno izpolnil. Pripraviti je bilo treba dvorano, organizirati vmesni program in podobno. Ravnateljstvo naše gimnazije nam je ponudilo v pomoč dijakinje-hostese, da bi gostom posredovale razne informacije in jih vodile na določena mesta. Ko pa so začeli v sredo prihajati že prvi gostje, je stvar kar gladko stekla.

V četrtek zjutraj so se knjižničarji vseh ljudskih in študijskih ter mnogih strokovnih in znanstvenih knjižnic Slovenije, ki sta se jim pridružila delegata iz Varaždina in Trsta, začeli zbirati v Narodnem domu. Vseh udeležencev je bilo 150.

V začetku jih je v imenu Društva bibliotekarjev Slovenije (ki vključuje bibliotekarje in knjižničarje) pozdravil izvoljeni delovni predsednik Avgust Vižintin, ravnatelj Delavske knjižnice v Ljubljani. Za njim sta knjižničarje pozdravila še pomočnik republiškega sekretarja za prosveto in kulturo dr. Branko Berčič in ravnateljica varaždinske mestne knjižnice prof. Vanda Milčetič, ki je posebej poudarila kulturno sodelovanje med Hrvati in Slovenci, zlasti med našo regijo in sosednimi hrvatskimi občinami. V imenu Skupščine občine Ptuj je namesto odsotnega predsednika Franja Rebernaka goste pozdravil načelnik Viktor Makovec in jim zaželel mnogo uspeha pri njihovem delu ter prijetno bivanje v Ptuj.

Strokovno posvetovanje se je začelo z referatom prof. Jožeta Maučca pod naslovom »Preteklost in sedanjost Ptuj in okolice« z namenom, da bi se gostje seznanili s podobo Ptuj.

Za njim je povzela besedo upravnica Ljudske in študijske knjižnice Milojka Alič. Njen referat »Razvoj in stanje knjižničarstva v Ptuj« je izrpen oris knjižničarstva v naši občini in temeljita analiza raznih knjižničnih

problemov s tega območja. Referat je prikazal nekaj pomembnih ugotovitev za razvoj knjižničarstva ne le na našem ožjem področju, ampak tudi v republiškem merilu in je zato zbor sklenil, da se referat objavi v strokovnem glasilu Knjižnici. Prav tako bo zaradi svoje aktualnosti in predvsem zaradi spoznavanja resnične podobe našega celotnega knjižničarstva, objavljen v prihodnjih številkah Tednika.

Po prvem predavanju je Društvo bibliotekarjev Slovenije odlikovalo s Čopovo di-

Milojka Alič, ravnateljica Lj. in študijske knjižnice Ptuj

plomo (odlikovanje, ki ga DBS podeljuje najzaslužnejšim knjižničarjem) nekdanjega dolgoletnega ravnatelja Študijske, pozneje združene Ljudske in študijske knjižnice, Draga Hasla in sedanjo ravnateljico Milojko Aličevo. Drago Hasl je v 15 letih (od 1951 do 1966) vsestransko razvil knjižnico in knjižničarstvo. Organiziral in vodil je zbirne akcije, ustanovil potujočo knjižnico, bil vnet pobudnik in organizator celotnega knjižničarstva na našem območju. Posebno skrb je posvečal ljudskemu knjižničarstvu. Njegovo delo nadaljuje ravnateljica Milojka Aličevo in skrbi tudi za strokovno ureditev vseh vrst knjižnic v občini.

Po dopoldanskem sporedu so si gostje ogledali nove prostore študijske knjižnice, ki jim je bila zelo všeč, zlasti pa estetsko in funkcionalno urejena čitalnica in njena oprema, izdelana po zamisli in načrtih Draga Hasla. Knjižničarji so opozarjali, da bi bilo potrebno za nadaljnji razvoj oskrbeti knjižnico še s kakim dodatnim prostorom. Ogledali so si tudi razstavo znamenitih mož, od maučca sv. Viktorina do Ivana Potrča in nekatere

redkosti naše študijske knjižnice. Zanimali so jih trije primerki dragocenih inkunabul (prvi tiski od leta 1500), znamenita dela Zige Herbersteina, stari koledarji in dela starejših avtorjev, ki jih tudi uvrščamo že med redkosti. Posebej so se gostje ustavljali ob obeh Dalmatinovih Biblijah, originalu in faksimilu. Posebej smo gostom pokazali tudi najdragocenejšo knjigo, Trubarjev Novi testament, ki izhaja iz knjižnice minoritskega samostana. Knjižničarji so si ogledali tudi to pomembno knjižnico, ki je zaščitena po zakonu o spomeniškem varstvu. Poškodbe, ki jih je ta knjižnica utrpela na stropu ob bombardiranju Ptuj, bo treba čimprej popraviti, kajti marsikateri obiskovalec Ptuj bi si rad ogledal to bogato cerkveno knjižno zbirko iz 18. in 19. stoletja.

Iz knjižnice so se obiskovalci napotili v paviljon Dušana Kvedra, kjer so si ogledali pod strokovnim vodstvom arh. Zorke Šubičeve zelo uspešno arheološko razstavo »Ptuj v prvem stoletju«. Ob robu naj še povem, da so občudovali pejsaže ob Dravi in naše lepo mesto. Popoldne smo poslušali referat: Informacijska služba in njeni problemi; za znanstvene knjižnice je prikazala to dejavnost Radojka Vrančič (Narodna in univerzitetna knjižnica Ljubljana), za ljudske pa Avgust Vižintin (Delavska knjižnica, Ljubljana).

Zvečer je priredil predsednik SO Ptuj Franjo Rebernak svečan sprejem v grajski restavraciji, kjer so se gostje sproščeno pogovarjali in se zabavali. Skoda, da nas zaradi bolezni dirigenta niso mogli razveseliti s svojim petjem naši ptujski pevci!

V petek zjutraj so si knjižničarji ogledali oba muzeja, nato pa poslušali zadnje strokovno predavanje: Standardi in norme; za znanstvene knjižnice je obdelala to temo Breda Filo (Študijska knjižnica Maribor), za javne pa Ančka Korže-Strajnar (Narodna in univerzitetna knjižnica Ljubljana), zaradi odsotnosti predavateljice je prebrala zadnji referat Miša Epe (Narodna in univerzitetna knjižnica). V debato, ki je sledila, je živahno posegla referentka za knjižničarstvo pri republiškem sekretariatu za prosveto in kulturo Mara Slajpahova. Po kosilu so knjižničarji obiskali kletne prostore Slovenskih goric in tudi poskušali dobra ptujška vina.

Popoldne se je pričel XLK.

občni zbor Društva bibliotekarjev Slovenije. Po poročilih o delu posameznih pokrajinskih bibliotekarskih društev je bil izvoljen novi odbor osrednjega društva, za novega društvenega predsednika pa Avgust Vižintin, ravnatelj Delavske knjižnice v Ljubljani. Novi predsednik se je nato zahvalil Ljudski in študijski knjižnici ter SO Ptuj za topel sprejem in lepo organizirano posvetovanje.

Najbolj pa je goste navdušila gledališka prireditev

Drago Hasl, bivši ravnatelj Lj. in študijske knjižnice Ptuj

»Večer v Čitalnici«. Močni aplavzi so potrdili, da so se knjižničarji zelo vživeli v igro. Obžalovali pa so, da Ptujsko gledališče s to predstavo ne more gostovati tudi drugje. Skoda tudi, da ni ljubljanska RTV posnela ptujškega »Večera v Čitalnici«!

Za sobotni izlet v Haloze se je pripravilo nad sto knjižničarjev. Izletnikom sta raz-

lagala kulturne spomenike in znamenitosti kraja profesorja Bogo Teplj in Jože Maučec. Ogledali smo si III. mitrej na Zg. Bregu, nato pa še ptujskogorsko cerkev.

V Podlehniku je knjižničarje pričakal šolski pevski zbor z zborovodkinjo Lojzko Merc, ki je hkrati tudi knjižničarka. Otroci so zapeli vostom nekaj slovenskih pesmi, poslušalcem je bila posebno všeč domača pesem o vinu. Društvo slovenskih bibliotekarjev je obdarilo vaško knjižnico s 1500 din, od tega zneska so večji del zbrali knjižničarji med seboj, manjšega pa je prispevalo društvo. Obdaritev pomeni pohvalo vaški knjižnici, ki res pridno dela pod vodstvom že omenjene učiteljice Merceve. Na koncu so otroci obdarili goste s klopotci, ki so jih izdelali pri šolskem pouku. Na Gorci so nam postregli z grozdem. S tega haloškega gostišča je prelep razgled. Lepote Haloza so knjižničarji občudovali tudi na poti prek Leskovca, Cirkulan na Borl, kjer smo pri skupnem kosilu končali naš program.

Več kot polovica gostov je bila prvič v Ptuj. Po zatrevanju knjižničarjev so odnesli vsi gosti najlepše vtise o našem mestu. Skupščina občine Ptuj si je vsestransko prizadevala, da kar največ prispeva k uspehu knjižničarskega strokovnega posvetovanja. Predsednik je priredil lep sprejem, knjižničarji so si brezplačno ogledali gledališko predstavo in prejeli v dar publikacijo »Ptuj 1969«. Ptujška matična knjižnica in Društvo bibliotekarjev Slovenije se Skupščini občine Ptuj najlepše zahvaljujeta za njen prispevek k zborovanju knjižničarjev.

J. E.

RUMENA RUTICA PRVOŠOLČKOV: OPOZORILO ŠOFERJEM

Pred nedavnim je ptujsko AMD pričelo s prometno akcijo »Rumena rutica«. Podjetjem je poslalo prošnje z naslednjo vsebino:

Večno gostejši promet na naših cestah zahteva tudi med našimi najmlajšimi vedno več žrtev. Vse več otrok je v prometnih nesrečah poškodovanih, pa tudi smrtnih nesreč v naši občini ne manjka.

Zato se je prometno varnostna komisija pri AMD Ptuj odločila za akcijo »Rumena rutica«, katere namen je zaščititi najmlajše, predvsem šolarje prvih razredov. Otroci bi iz rumeno rutico, ki bi jo nosili okrog vratu, opozarjali voznike motornih vozil, da se ne poznajo prometnih pravil, kar bodo šoferji lažje upoštevali. Rumene rutice bi razdelili šolarjem nižjih razredov v ptujskih šolah in na osnovnih šolah na terenu, ki so ob prometnih cestah.

Upajo, da se bodo podjetja odzvala humani akciji in jo finančno podprla. V imenu otrok se za razumevanje iskreno zahvaljujejo. Pred-r.

KAMNITA MOTIKA IZ HALOZ

Te dni se je oglasila v našem uredništvu tov. Čičeva iz osnovne šole Markovci. Medtem, ko je iskala v torbici rokopise, ki nam jih prinaša že več let, je položila na mizo večji ploščati kamen. Postal je pozornostni. Dejala je, da je to kamnita motika iz kamene dobe. Ploščati kamen je imel luknjo za ročaj. Bil je zelo podoben današnji motiki iz železa. Ko smo si ogledovali kamnito motiko je pripovedovala, da je pred nedavnim pripovedovala učencem med drugim o orodju v preteklosti. Nedolgo zatem je prinesel učenec Mirko Zelenik, star 13 let in ji izročil omenjeno kamenito motiko. Povedal je, da je visela na klinu v haloški kleti, kjer imajo gorice, to je v Velikem vrtu. Na hiši je letnica 1748. Kamenito sekuro je odnesla v muzej, kjer jo bodo proučili. Kaj je predstavljala ali čemu je služila motika podobnega kamenu, bomo kmalu zvedeli.

KAKO OŽIVETI TABORNIŠTVO V PTUJU?

Te dni se je sestalo vodstvo ptujskih tabornikov. Že manjša udeležba na sestanku je dala videz, da bo težko oživeti tabornikov, ki je zadnja leta zamrlo. Do opreme, to je mest večjih šotorov, kotla... so imeli prejšnji gospodarji kaj kaden odnos. Šotori ležijo pri metu v Bohinju in sicer na pravnem, prepuščeni propadanju. Po zadnjem taborjenju v Bohinju so jih tam pustili. Nekaj mesa so plačevali spravnilno metu, ki pa se za šotore več ne zmenj.

Lani so pripravljali tabor v Bohinju. V vsaki izmeni bi lahko tabornilo 30 tabornikov. Po prvem razpisu, po katerem bi bilo treba plačati 30.000 starih dinarjev, se nihče ni javil. Pokrivali so s ceno 10.000 starih dinarjev. Nihče se ni javil tudi potem, ko so nudili taborjenje za deset dni zastoj. Tabor so morali odpovedati.

Tudi taborniška koča je v slabem stanju. Služi kot shramba. Kočo je treba popraviti. V njej bi bil lahko center dela tabornikov. V njej bi se lahko le-ti sestajali.

Slišali smo še druge stvari, ki niso v ponos ptujskim tabornikom, predvsem tistim ne, ki lo svoje delo ali odgovornost organizacije malomarno pustili. Posledica je večja škoda na opremi in neaktivnost

organizacije, ki je vzgajala tabornike in skrbela za taborjenje, to je način življenja v naravi.

Preostali na sestanku so se trudili najti rešitev in spravit delo taborniške organizacije na noge. Možnost so videli v pomoči učiteljev, ki bi lahko otroke seznanili s taborjenjem in vsem, kar spada k življenju v naravi. Za delo na šolah bi morali najti navdušene voditelje. Potrebni bi bili tudi šotori, ki bi jih učenci postavljali in morda bi se z večjim zanimanjem učili kuriti taborniške ognje in druge taborniške spretnosti ter se po taborniško zabavali.

Sklenili so, da bodo začeli s tem kar imajo. Z Bohinja bodo pripeljali šotore in jih dali šolam, ki bodo vzgajale mlade tabornike: čebelice, medvedke... Taborniška četa na šoli bi lahko pomagala ob različnih priložnostih. Dogovorili so se, da bodo sklicali seminar za vodstvo. Mislijo tudi na taborniški večer v začetku novembra. Poskrbeti nameravajo tudi za filme o taborjenju. Popravili bodo tudi taborniško kočo. Predvsem pa želijo najti ljubitelje taborjenja, ki naj pomagajo navdušiti mladino za taborniško življenje predvsem v poletnih mesecih. Pomoč in podporo je obljubila OK ZMS Ptuj.

MERILU UVELJAVLJANJA NAJBO DELO

Prejšnji torek je obiskal mlade v slovenjebistriški občini Mitja GORJUP, predsednik republiške konference ZM Slovenije. V dopoldanskih urah si je skupaj s predstavniki občinskega komiteja ZM Slov. Bistrica ogledal tovarno Impol, v popoldanskih urah pa se je pogovarjal s predsednikom skupščine občine Mirom Kolenkom, predsednikom ObSS Kvirom Petračem, sekretarjem OK SZDL Marijo Plavec, predsednikom OK ZM Pavlom Blažičem in drugimi.

Obiskovalec se je želel seznaniti z delom mladine iz slovenjebistriške občine ter ugotoviti, kaj bi bilo potrebno storiti, da bi mlajši rod zaživel pravo življenje ter našel pravo mesto v naši družbi.

Pavel Blažič je uvodoma nakazal največje probleme slovenjebistriške mladine. Dejal je, da je ena večjih ovir za delo, predvsem pa sestajanje mladih, prostor. V mnogih krajih v občini mladi ne morejo dobiti niti sobice za svoj sestanek. Tam, kjer prostore imajo, so ti povečini neopremljeni. Ko je govoril o zadnjih volitvah, je dejal, da je bilo premalo mladih izvoljenih v razne skupščinske organe, čeprav je bilo šestnajst kandidatov. Miro Kolenko misli, da bi lahko marsikateri problem z mladimi rešili v skupnih dogovorih, ki jih je bilo do sedaj premalo. Razen tega pa je dejal, da so vrzel v skupščini občine nadoknadili tako, da so v svete in razne odbore angažirali precejšnje število mladih in da lahko sprožijo ti tukaj svoje težave.

Predsednik republiške konference ZMS Mitja Gorjup je opozoril, da vedno bolj pada število mlade inteligence v mladinski organizaciji.

Tako smo v delovnih organizacijah, kjer je te mladine precej, še samo organizacija vajencev, kje pa je mlada inteligenca? Vzroke za takšno stanje lahko iščemo v raznih slabostih. Zato bi morali imeti mladi večjo podporo s strani ostalih družbenopolitičnih organizacij. Predvsem bi jih morali podpreti pri njihovih težnjah. Razen tega bi se moralo mnenje mladih nekoliko bolj upoštevati v javnosti.

Ko je govoril o delu republiških organov je dejal, da je izredno povezano. Mi mladim imamo možnost, da o problemih, ki se tičejo nas in širše družbene skupnosti, podamo svoje mnenje na raznih skupščinskih organih, kjer o njih razpravljajo. Podobno, če ne še bolje organizirano bi moralo biti tako delo v občini. Tako pa se dogaja, da pri krajevnih skupnostih in drugod o tem nečujemo niti slišati.

Le uspehi mladih pri delu v delovnih organizacijah kot v družbenopolitičnem življenju naj bodo merilo za njihovo izvolitev v razne skupščinske in druge organe. V nadaljnji razpravi je stekla beseda še o marsikaterem problemu mladih, o njihovih težnjah in željah. Vsi prisotni so se strinjali, da sedanje stanje v mladinski organizaciji ne ustreza potrebam naše mlade generacije.

B. H.

Šmartno-Osankarica 0:0

V nedeljo so odšli nogometaši Osankarice v goste Šmartnemu. Vzdušje je bilo težko, saj so prejšnjo tekmo po grobi napaki v zadnjem delu igre izgubili. Neodločen rezultat pa bi bil za njih izreden uspeh. Toda igra je pokazala, da so nogometaši Osankarice želeli celo več kot točko. Ves prvi polčas so bili v očitni premoči, ki je pa niso znali realizirati tudi z večjim zadetkom. Možnosti za zmago pa so bile tudi v drugem polčasu, vendar je bila v tem delu igra bolj izenačena.

Kljub temu veljajo nogometašem Osankarice vse čestitke, saj so na težkem terenu osvojili točko. Ob tem pa lahko rečemo, da je bilo Šmartno zrela za poraz, česar pa napadalci gostujočega moštva niso znali izkoristiti.

bh

Šah PTUJ — MURSKA SOBOTA 4:4

V soboto je bilo odigrano prvokolo slovenske lige — vzhod v dvorani sindikalnega doma v Ptuj.

Doseženi so bili naslednji rezultati: Podkrajsek:Kos

1:0, Bohak:Režonja 0.5:0.5, Majcenovič:Hari 0.5:0.5, Fljan:Boščič 0:1, ing. Knežević: Hari D. 1:0, Seruga:Štašević 1:0, Emeršič:Horvat 0:1, Zafošnik:Glažar 0:1.

Prvih šest desk so zastopali člani, sedmo mladincev in osmo članica. Nastop članov je bil zelo dober, neizkušeniost pa se je pokazala predvsem pri mladincu in članici, ki sta premalo vigrana.

Zato je potrebno, da šahovsko društvo Ptuj posveti več pozornosti mladini in članicam ter ponovno poziva vse, ki želijo igrati šah, da pridejo na vadbo ob ponedeljkih in petkih od 19. ure dalje v sindikani dom F. Krambergerja-Ptuj. V naslednjem kolu gostujejo šahisti v Celju proti SD-Celje.

anc

SPORED V NEDELJO

ATLETIKA ob 9. uri na stadionu Drave tekmovanje v LJUDSKEM TROBOJU člani in članice (tek 60 in 100 m, skok v višino, suvanje krogle)

ROKOMET ob 10. uri člani DRAVA:RADGONA

NOGOMET ob 14.30 uri DRAVA:IZOLA

KINO

Gorišnica 19. oktobra — ameriški film KLEOPATRA;

Kidričevo 16. oktobra — ameriški film ČLOVEK IZ ZASTAV-LJALNICE;

18. in 19. oktobra — ital. film ZA DOLAR VEČ;

22. oktobra — nemški film NA SVIDENJE NA PLAVEM MORJU;

Ljutomer 16. oktobra — ameriški film NEUSTRASNI MASČEVALEC;

18. in 19. okt. — francoski film RAZKOŠNA RESTAVRACIJA;

22. oktobra — ameriški film DIVJI SAM;

Ptuj 16. okt. — italijanski film KRALJ OJDIP;

17. in 18. oktobra — ameriški film KOMEDIJANTI;

18. in 19. oktobra — ameriški film VERA CRUZ;

20. okt. — jug-nem. film KOMISAR X;

21. oktobra — ameriški film TIGER;

22. oktobra — fr.-ital. film MASČEVALEC Z MEČEM;

Slovenska Bistrica 14. 15. in 16. okt. — angleški film QUILLERJEVO POROČILO;

17. 18. in 19. okt. — ameriški film DR. SIJN. IMENOVAN STRASILO;

21. in 22. okt. — ameriški film POD ZELENI MI ZASTAVAMI;

Tomaž pri Ormožu 19. oktobra — italijanski film MOJE ŽENE;

Zavrč 19. okt. — francoski film NAJSTAREJŠI FERŠO.

TUDI NA SODIŠČE V VINJENEM STANJU

Alkohol uničuje življenje. Neposredne posledice pa so številni pretepi. Priče in obdolženci prihajajo vinjeni na zasliševanja in razprave.

Ne smemo trditi, da je takšno stanje v vseh primerih. Toda v precejšnjem številu primerov imajo slovenjebistriški sodniki težave s pričami in obdolženci. Več o tem pa nam je povedal sodnik na občinskem sodišču Slovenska Bistrica, Karel Ferenčak.

Med številnimi primeri, ki jih obravnavam, so kazniva dejanja zaradi vinjenosti med najštevilnejšimi. Če pa pogledamo področje, od kod so ti ljudje, vidimo, da jih je največ s Pohorja in makolškega območja. Torej tam, kjer je nasajeno mnogo vinike trte.

— Kaj je najpogostejše posledica vinjenosti?

Beda, glad, slaba obleka itd. so najbolj pogoste spremembe. Sledijo vinjenosti in alkoholizma. Toda pred sodišče pridejo po navadi samo primeri pretepop, ki so neposredna posledica zaužitih prevelikih količin alkohola.

— Ali je delo sodnika lahko ob teh primerih?

Nikakor ne, še težje je, kot bi pričakovali. Ljudje se zaradi stanja, v katerem so pretepop povzročili, ne spominjajo, tudi če bi se hoteli, vseh podrobnosti, ki so pripeljale do prekrška. Kar je najtežje, je dejstvo, da mnogi prihajajo vinjeni tudi na sodišče. Bodisi kot priče, bodisi kot obdolženci. S tem je naše delo še bolj otežko-

čeno, ker moramo zaradi vinjenosti preložiti zasliševanja ali celo celotno obravnavo. To pa je najmanj v prid obdolženca, ker se mu s tem povečajo sodni stroški. Razen tega pa so tudi drugi ukrepi in sankcije za pomiritev takšnih vročekrvnežev. Večkrat pa se pripeti, da moramo poklicati celo organe javne varnosti, ki nato ukrepajo po svojih predpisih.

Zelo pogost primer je tudi izostajanje prič in obdolženecv z zasliševanja ali celo sodnih obravnav. Med drugim so tudi to vzroki, da moramo večkrat obravnave preložiti. Večkrat pa se dogodi, da moramo s prisilnim privodom pripeljati določeno osebo. Seveda povzroči to nove sankcije, ki vsekakor niso ugodne za povzročitelje, saj so pogostokrat zelo težke posledice v obliki denarnih kazni.

Pred naša sodišča in sodnike se tako postavljajo problemi, ki so čisto nepotrebni. Seveda pa je edina in uspešna rešitev v konkretnih primerih ponovna kazen. Če pa bi se ljudje zavedali svojih dolžnosti kot priče ali obdolženci, bi bile mnogiokrat kazni manjše, oziroma ne bi z izpadi in izostanki povzročili dodatnih stroškov sebi in dela sodnim organom

B. H.

FUŽINAR DRAVA 21:14

Rokometaši Drave so v nedeljo gostovali v Ravnah na Koroškem. Tekma bi morala biti na stadionu Drave, toda zaradi razstave so menjali kraj za spomladanski termin.

Domačini so v prvem delu po enakovredni igri dosegli minimalno prednost ob koncu polčasa, saj je Drava petkrat izenačila rezultat.

V nadaljevanju so gostje pustili in dovolili, da so domačini dosegli sedem zaporednih golov in s tem je bil poraz neizbežen.

Po uspešnem startu v štajerski ligi je Drava v zadnjih dveh nedeljah utrpela dva nepotrebna poraza in si tako poslabšala možnost za uvrstitev na vrhu.

Uspešni za Fužinarja so bili Harnold 8, Matvoz 5, Blatnik 3, Bežjak 2, Kokol, Bauer in Retko po 1; za Dravo pa Belšak 6, Gramc 3, Kovač, Gašperšič 2 in Strašek 1. Tekmo je vodil domači sodnik Ginter Erih z napakami.

Brez zapornic: 5 otrok mrtvih

ZAPORNICE

KATASTROFALNA NESREČA PRI DORNAVI: NA NEZAVAROVANEM ŽELEZNIŠKEM PREHODU JE TOVARNI VLAK ZAPELJAL V AVTOBUS, POLN ŠOLSkih OTROK — BOJ ZA ŽIVLJENJA POTEKA V PTUJSKI BOLNIŠNICI

V torek ob 8,35 se je v Dornavi pripetila katastrofalna prometna nesreča, ki je terjala pet mladih življenj, nekaj pa jih je še v smrtni nevarnosti. To je najhujša nesreča v zadnjih 25 letih na tem območju.

Iz Tomaža pri Ormožu je pripeljal avtobus avtobusnega podjetja Maribor 49 otrok obeh četrtih razredov osnovne šole. Spremljali sta jih učiteljici Ivanka Serec in Marija Rajh, ki sta se ob nesreči prav tako hudo poškodovali. Solarji so bili namenjeni v Ptuj, kjer so si nameravali ogledati pokrajinski muzej. Avtobus je vozil po cesti 3. reda in se približeval nezavarovanemu prehodu prek

poškodbam podlegli trije fantje, stari trinajst do štirinajst let.

Drugi 32 so odpeljali v ptujsko bolnišnico z rešilnimi avtomobili, tovornjakom in osebnimi avtomobili.

V ptujski bolnišnici je 12 zdravnikov skupaj s strežnim osebjem začelo takoj z zdravniškimi posegi. Kot sta povedala primarij dr. Karel Praun-

vanju očitvecev je bila v času nesreče gosta megla. Sofer avtobusa ni mogel videti prihajajočega vlaka. Razen tega stoji ob progi čuvajnica, ob njej pa brajda, ki zakriva pogled na progo. Prehod ni zavarovan, na obeh straneh so le običajni znaki 'stop'. Tudi signalnih luči ni, ker so te pri nas predvidene le pri nezavarovanih prehodih na cestah 1. reda. Na tem prehodu pa so bile še pred letom in pol zapornice, ki pa so jih demontirali.

Pretrsljiva je bila izpoved Marije Lenart, ki stanuje v čuvajnici. »Sla sem obehat perilo. Bila je huda megla in stala sem ob ograji, ko je grozno treščilo. Stekla sem tja, otroci so kričali, začela sem jih vlačiti iz avtobusa. Potem so začela prihajati vozila, ki so odpeljala ranjence.«

Ko smo jo vprašali, kakšen je promet na tej cesti, je odgovorila, da je od takrat, ko so zapornice odstranili, mnogo večji. Na tem mestu je bila že lani smrtna nesreča, ko se je neki motorist zadel v vlak. Še prejšnjo soboto se je zaletel v vlak 29-letni Ivan Šimunkovič, ki leži še zdaj v ptujski bolnišnici.

Soferja avtobusa, 26-letnega Rudija Serdinška, so odpeljali na odzvem krvi, prav tako tudi strojevodjo vlaka Štefana Jakoba.

Kurjač Martin Režonja, star 30 let, je povedal naslednje: »Odpeljali smo se iz Ptuja ob 8.25. Do nesreče je prišlo kakih 4.800 metrov daleč od Ptuja. Bila je zelo ostra megla in ni bilo mogoče videti več kakor kakih 10 ali 15 metrov daleč. Strojvodja je ves čas piskal. Ko je videl avtobus na progi, je zavrl, vendar je bila zavorna razdalja prekratka. Zadeli smo v zadnja vrata avtobusa, ki jih je vlak odtrgal in jih nasadil na oprsje lokomotive. Tam je obležal, zagozden med železje in cevi, tudi eden izmed otrok, ki smo ga le s težavo rešili. Otroci so klicali drug drugega, vse naokoli je bilo polno krvi, razbiti deli avtobusa in trije mrtvi fantje...«

Posebna komisija je ves dan raziskovala vzrok nesreče.

Vprašanje, ki ga danes zastavljajo ormoški in ptujski občani: kdo je kriv, da so kljub vedno gostejšemu prometu zapornice odstranili in zakaj ne namestijo novih?

FRANC ŠRIMPF

Pet otrok je moralo umreti, ker so na železniškem prehodu čez prometno cesto stranili zapornice. Trije jih leži v bolnišnici in čakajo najzdravnikov se boji njihova življenja.

Zakaj so odstranili zapornice?

Zato, ker ni bilo denarja. Avtomatična signalna prava, ki bi zagotovo preprečila dornavsko tragedijo, stane 3000 dinarjev.

Kolikšni bodo stroški zdravljenja otrok, ki so večino iz ubožnih hiš in katerih starši ne bodo mogli plačati ničesar — in zakaj bi?

S tem denarjem, pravijo v Ptuj, bi lahko postavili Dornavi pozlačene zapornice. Ko bi vedno varčevali na stran zapornic, ob katerih neha človečnost, bi ohranili marsikatero življenje ...

Otroci, ki so podlegli poškodbam pri nesreči v Dornavi:

Marjan Rajh iz Lahone, že Markrab iz Male vasi, ril Erhatič iz Male vasi, lan Getl s Peršetincev in L. bica Gracer iz Polenšaka. Več o nesreči bomo poročali v prihodnjih.

Pogled na popolnoma razbit avtobus je bil grozljiv. Lokomotiva ga je skoraj dobesedno zmečkala.

Foto: D. Skofič, Večer

železniške proge, ki nekako 5 km od Ptuja križa cesto ob nekdanji čuvajni hiši. V trenutku, ko je bil avtobus na progi, je pripeljal iz Ptuja redni tovorni vlak s 14 vagoni. Vozil je s hitrostjo 50 kilometrov na uro. Lokomotiva tovornega vlaka je zadela v zadnja polovico avtobusa, ga skoraj preklala, odtrgala vrata in z delom razbitin vozila naprej še kakih 250 metrov. Udarec je bil strahovit. Zadnja polovica avtobusa je bila skoraj povsem uničena, zadnji del pa dobesedno odtrgan. Na kraju nesreče so

seis in dr. Ljubo Toš so s pomočjo transfuzijskega oddelka in takojšnjih operacijskih posegov uspeli zmanjšati katastrofo. Dvanajst otrok, ki so jih pripeljali v prvih desetih minutah je bilo v nezavesti. Kljub trudu pa ni bilo mogoče rešiti življenja Zalki Gracer in Milana Gedlu iz Pršetincev. Šest otrok je v kritičnem stanju. Večino ostalih bodo lahko poslali že čez teden dni domov.

Za zdaj je torej tragedija pri Dornavi zahtevala življenja petih otrok.

Kako se je pripetila ta strahotna nesreča? Drago Lončar, komandir postaje milice v Ptuj, je povedal: »Po pripovedo-

Marija Lenart, ki je bila očitvidka nesreče: »Bilo je strašno. Otroci so me klicali: 'Teta pomagajte!'«

Ljudje so onemeli ob pogledu na strahotni prizor. Foto: D. Skofič, Večer

edno več krvodajalcev

četrtek in petek je v domu kulture v Slov. akcija. Ekipo, ki je pripravil kri, smo obiskali tek dopoldne. Presene- mas je gneča. Tovarišica nca z Rdečega križa pa je povedala, da je tak- gneča že oba dneva. Do ure pa je oddalo kri krvodajalcev.

imalo nas je, kakšen živ s strani delovnih in prebivalstva s so bili zadovoljni z od- . Izkazali so se tisti, ki zaposleni kot mnoge me organizacije v ob- Edina in to velika kri- pada na račun Tovarne lenih izdelkov, ki svc- zaposlenim ni dovolila da na oddajo krvi. Iz kolektiva se jih je 21 arilo za oddajo krvi. ub temu, da zaposleni ni- neli prostega dne ali po- neva, kot je to primer v gh delovnih organizaci- ih je deset prišlo na em. Izkoristili so čas oče in se nato vrnili na . Zato je njihova požr-

tvovalnost vredna vse po- hvale.

Razen iz delovnih kolekti- vov in mesta so se krvoda- jalske akcije udeležili pre- bivalci iz Kovače vasi, Vi- sol, Sentovca, Smartnega na Pohorju, Tinja, Crešnjevca, Laporja, Zg. Ložnice in Pre- log.

Na odvzem krvi so prišli mnogi prvič, še več pa je bi- lo takih, ki stalno dajejo kri. Največkrat je dal kri v slo- venjebistriški občini Franc Breznik iz Oplotnice, več kot osemdesetkrat. V petek ozi- roma v četrtek sta dala kri tudi Jernej Kotar, upokoje- nec iz Slov. Bistrice, in Egon Korner, ki je zaposlen v Im- polu. Oba sta darovala kri čez dvajsetkrat.

Mnogo je bilo takih, ki so prišli na odvzem krvi, pa jim je niso vzeli. Nekateri so bili celo užaljeni, češ dal sem že desetkrat, sedaj pa mi je nočejo vzeti. Zal mo- ramo razumeti, da mora zdravniška ekipa vzeti res samo zdravo kri, ker bolna kri lahko življenje tudi uni- či, ne pa reši. Dovolj je, da si pojedel zjutraj kos mastnega

mesa in tvoja kri ni dobra, kriv je lahko prehlad ali kaj drugega. Zato moramo razu- meti mnenje zdravniške eki- pe.

Mnogi med njimi so prišli drugič, ker so bili prvič za- vrnjeni. Med njimi je bila tudi Dragica Rojko, usluž- benka občinske konference SZDL. Prav vesela je bila, ker so njeno kri vzeli. Tako je poskušala vrniti kri, ki so jo dali njeni babici in jo ta-ako obdržali pri življenju.

Tako je še ena krvodajal- ska akcija v Slov. Bistrici za nami. Ko bodo prišli po kri v Slov. Bistrico zopet spomladi, bi bilo prav, da bi bilo še več novincev, saj s tem pomagajo mogoče tudi sebi, pomagamo pa ob vsa- kem primeru nekomu v sili, ki nam bo zato vedno hvale- žen. Zato bi bilo tudi prav, da bi v Tovarni steklenih iz- delkov še enkrat razmislili o tej humani akciji in svojim zaposlenim dovolili prost iz- hod in jim dali še prost dan, ker iz zdravstvenih razlogov za te, ki dajejo kri, ni pri- poročljivo vrniti se na delo.

B. H.

Tudi tam, kjer vodovod je, so težave

Kot v Poljčanah imajo tu- di v Makolah sistem črpa- nega vodovoda. Večja inve- sticijska dela so bila na njem izvršena pred dvema letoma. Tako je sedaj ta vodovod opremljen z daljinskimi av- tomatskim upravljanjem. Oskr- buje pa z vodo naselje Ma- kole in grad Statenberg. Največji problem tega vod- vodovoda so obratovani stro- ški, ki presegajo višino sred- stev, ki se steče od vodarine. zmanjšanje teh stroškov bi lahko dosegli samo z novimi mi viri vode, ki bi napajali cevovod gravitacijsko. Nam- reč, že v sedanjem stanju, ob poletnih in zimskih sušah vode primanjkuje, ob moč- em deževju pa je voda za- rad pomanjkanja stanja vodnja- ka umazana.

Precej težav je bilo v zad- njih letih z dobavo pitne vo- de v Studenicah. Vodovodna naprava, ki oskrbuje ta kraj z vodo, je bila zgrajena že pred drugo svetovno vojno. Kot v večini drugih krajev se tudi v Studenicah čuti pomanjkanje vode, ker raz- položljive količine komaj za- dovoljujejo potrebam, čeprav so že v letošnjem letu na tem vodovodu naredili dolo- čene izboljšave.

V letu 1967 so tudi v O- plotnici zgradili novo zajetje, ker se je tudi tukaj čutilo pomanjkanje vode. Narašča- joča potrošnja (obsežne no- vogradnje!) pa silita Komun- alni zavod Slov. Bistrica v nadaljnje raziskovanje vod- nih virov.

Tako lahko ugotovimo, da skoraj vsi vodovodi na ob- močju slovenjebistriške ob- čine niso zgrajeni tako, da bi zadovoljili naraščajoče po- trebe, ampak da bo potrebno vsakih nekaj let vodovodno omrežje širiti, in ne samo širiti, ampak iskati tudi no- ve vire vode.

Za zadovoljevanje potreb po vodi v Slovenski Bistrici, na Pragerskem, v Spodnji in Zgornji Polskavi so že v iz- delavi projekti, ki bodo omogo- čili rešitev. Toda vse te rešitve bodo potrebovale ogromna sredstva, zato so sredstva najtežji problem pri gradnji novih vodovodnih omrežij in rezervoarjev za vodo. Ker pa potrebe naraš- čajo iz dneva v dan, z razši- ritvijo vodovodnega omrežja v nekaterih krajih v slove- njebistriški občini ne bomo smeli več dolgo odlašati.

Zemlje v središče vesolja človeka oziroma vse člove- štvo, od njegovega začetka do konca.

Ce se stvari tako postavijo, potem bi odkritje na drugih planetih pomenilo samo raz- širitev ožjega zemeljskega prizorišča človeka ali člove- štva na ves poznani in nepo- znani vesoljski prostor, pa bi tako ne bilo nobene nevar- nosti in tudi ne problema za teologijo in njen nauk o Kristusu ter njegovi vlogi na Zemlji. To pa, kar je pater Lener zapisal pred kratkim, služi samo za ilustracijo situ- acije in problemov, pred katerimi se cerkev znajde vse- lej, tudi danes, ko znanost v velikih skokih doživlja svojo afirmacijo in ko se znanstve- ne hipoteze spremenijo v teze.

Konservativci so razumljivo oprezni, njihova želja je, da bi se nič ne tvegalo in bi se cerkev ogradila od znanosti, ki odkriva tajne vesolja. Belgijski kardinal Suenens je na njihov račun izrekel naslednje besede: »Zakli- njam vas, da sledimo napre- dku znanosti. Izognimo se ponovnemu procesu Galile- lu; eden nam je zadostoval za vso zgodovino.« Te besede se gotovo ne nanašajo na Janeza XXIII. ali Pavla VI. Vendar je sedanji papež pred kratkim citiral Pascala: »Strah me je večne tišine teh prostranstev.« S tem pa je papež razkril samo neko svo- jelo človeško dimenzijo; ne- česa v vesolju se boji; toda kot človek in ne kot pogla- var cerkve, v imenu katere celo potobuja človeka, da se v svojem prodoru v vesolje več ne zaustavi, da še naprej obvladuje naravo, ki za cer- kev tudi v vesolju ni več ne- dotakljiva. To pa pomeni ve- liko stvar.

Ivo Mihovilovič

arkivanje vesolja težka preizkušnja za cerkev

sta pred tedni dva niška astronauta kot človeka stopila na po- sto Meseca, je papež Pa- VI. poudaril: »Čast vsem im, ki so omogočili ta uspešni drzni polet in ki raz- kujejo v nebesne globine kro in pomembno nadvla- čevka. Odpirajo se vpra- brezmejna prostranstva nič več ni nepremagljivih za človeško eksistenco.« Razumljivo je, da je papež to priložnost izkoristil povečanje boga, stvarni- vesolja. Vernik — meni pa — lahko zdaj še bolj ra- njegovo veličastno de- kot je tudi »to novo od- je zelo važno za duhovno enje človeka«, ki vidi rova v svetu in svet v bo- . Treba pa je papežu pri- da je, navzlic zvestobi ni vlogi in misliji, vendar najti formulo, s katero človeka in njegov razum redil verski mistiki. Pa- svo priznanje človeku in nosti bi bil lahko izrekel nikoli predstavnik zna- , zakaj sprejemljivo je vsakogar.

tako Pavel VI. samo svojemu velikemu hodniku Janezu XXIII. je bil izzval pravcato sen- njo (pa tudi zgražanje ne- terih fanatikov), ki je ma- leta 1962 pozdravil polet- skih astronautov Niko- va in Popoviča, rekoč da »za mlade pilote vesol- ki preizkušajo moralne, tektualne in fizične spo- nosti človeka«. Tudi pa- je to postavil v okvir po- evanja stvarnika, a je abo temu kritiziran; ne sa-

mo, ker je bil izrazil prizna- nje sovjetskimi astronautom, marveč tudi iz nekaterih drugih razlogov.

V tem času je bil šef Sve- tega oficija, nekdanje Inkvizicije, kardinal Ottaviani, vodja konservativnih sil v koncilu. Ta se je papežu ob- novitelju postavil po robu z ultrakonservativnim stali- ščem proti sploh vsem vesoljskim podvigom, tako sov- jetskim kot tudi ameriškim. Ostro je napadel vesoljce, ki »menijo, da bodo izpraznili nebesa s temi svojimi podvi- gi«.

Se pred sedmimi leti sta se v okviru rimske cerkve spopadli dve struji. Ottavi- anijeva je dokazovala, da se s teološkega stališča ne sme odobravati osvajanje vesolj- skega prostora, ker pomeni to človekovo predrznost v odnosu na boga, kot tudi, da sv. pismo sploh ne omenja take svobode. V Genezi da je rečeno, da se človek ima raz- množevati in se razvijati na Zemlji, da si Zemljo lahko podreja, da to lahko stori z vsem, kar živi, z živalmi na kopnem, ribami v vodi in pticami v zraku, so pa iz njegove nadoblasti izključeni planeti, zvezde in vesolje na- sploh. Drugi pa so v sv. pi- smu našli elemente za svojo tezo, proti oni Ottavianiji in njegovih konservativcev. V Genezi je namreč tudi reče- no, da je bog »ustvaril člo- veka po svoji podobi«, pa spričo tega bog, ki obvladuje izvenzemeljska prostranstva, to prenaša tudi na človeka. Konservativcem se je to zde- lo nedovoljeno posiljevanje

svetih tekstov.

Konservativci so imeli po- seben razlog za svoj odpor proti prodiranju človeka v vesolje. Ko bi se na drugih planetih odkrila človeku po- dobnata inteligentna bitja, bi za vso krščinsko vero nastal težak problem. Morale bi se v temeljnih spremeniti dogme in doktrine, celotna teologi- ja bi ostala brez osnove.

Spomnimo se samo učenja o nastanku človeka, Adamu in Evi, o raju ter izgonu iz njega, to je učenje o »izvir- nem grehu«. Če vsi ljudje izhajajo od Adama in Eve, od koga potem izhajajo oni na drugih planetih? Vse se potemtaka nanaša samo na Zemljo, kamor je bog ka- sneje poslal Kristusa, ki ga, rojen od Marije, tu pred- stavlja Na Zemlji. Kristus s svojo žrtvijo na križu reši človeštvo, obremenjeno z iz- virnim grehom. Kristus v svojem nauku sploh ne ome- nja drugih svetov, zanj na drugih planetih ni ljudi. To- maž Akvinski, eden izmed največjih cerkvenih doktri- narjev, je izključeval obstoj življenja na drugih planetih, po njem je Zemlja središče vsega, kar je bog ustvaril. » Sonce in zvezde so ustvarje- ni izključno zaradi tega, da služijo Zemlji. Sonce ustvar- ja dan in noč, zvezde svetijo ponoči itd. Tam ni življenja. Sholastiki so to stoletja do- kazovali.

Genialna zvezdoslovca Galilei in Kopernik sta povzro- čila velik preplah s svojimi novimi teorijami. Kopernik je bil prvi tako hraber, da je

zanikal osrednjo vlogo Zem- lje v vesoljskem sistemu, da se ne vrtijo Sonce z Mese- cem in ostale zvezde okoli nje, marveč da se Zemlja vrti tako okrog svoje osi kot okrog Sonca itd. Zaradi vse- ga tega je Inkvizicija pred nekaj stoletji obsodila Galile- a. Ze takrat je grozila dolo- čena revolucija teološkim postavkam o svetu in človeku. A dasiravno so potem od cerkve bile sprejete mnoge znanstvene resnice, tudi Galilejeva, je vse do danes ostal strah pred morebitnim odk- ritjem inteligentnih bitij na vesoljskih telesih. To je glavni razlog odpora tudi nekaterih sodobnih konser- vativnih teologov, ki se boje strahotne zmede, ki bi zara- di tega nastala v celotnem sistemu dogem in doktrin.

Nasproti tem stojijo pro- gresisti, ki se tega ne bojijo. V »Corriere della sera« je prav ob priložnosti pristanka prvih ljudi na Mesecu izšel članek z naslovom »Vera ni v nevarnosti«. Napisal ga je pater Salvator Lener, ki pravi, da je teologija napredova- la in da ne more več biti proti odkrivanju vesolja, ker bi se bala odkritja drugih mislečih bitij. Le-ta zatrjuje: »Danes je prevladalo mnenje, da obstoj človeških bitij ali bitij, podobnih ljudem, ni z nobenim teološkim argumen- tom ne priznan ne izključen. Katoličani so torej povsem svobodni, da to sprejmejo ali zanikajo. Oprajoč se na to svobodo, se opredeljujem za negacijo.« Pater Lener pri- znava, da je bilo znanstveno napačno postavljati Zemljo v središče vesolja, vendar pa meni, da je danes mogoče, in to v skladu s Staro in Novo zavezo, postaviti namesto

8. republiško ocenjevanje in RAZSTAVA MLEKARSKIH IZDELKOV V PTUJU

Te dni je bilo v Ptuj v Narodnem domu osmo republiško ocenjevanje in razstava mlekarških izdelkov. Razstavo so pripravili v okviru kmetijske razstave.

Raznovrstni izdelki so pričali, da je naše mlekarstvo povsem drugačno. Razstavljeni so bili sir, smetana, jogurt, pakirano mleko, mleko v prahu,

ve v Ptuj tradicionalne. Čestital je vsem razstavljalcem in jim želel še več uspeha.

V razpravi je bilo slišati, da smetane še vedno primanjkuje. Za druge mlečne izdelke bi verjetno le malokdo verjel, da jih proizvajamo v naših mlekarnah. Kvaliteta jogurta je zadovoljiva. V zadnjih letih je proizvodnja naglo naraščala in

Slovenski mlekarji na razstavi

kondenzirano mleko, sadni jogurt, mlečni sladoled, surovo maslo iz mlekarn v Kranju, Slovenj Gradcu, Mariboru, Celju, Škofji Loki, Ljutomeru, Ljubljani, Kočevju, Kobaridu, Murski Soboti in Ptuj.

Razstavljeni je bila tudi oprema za oskrbo gostinstva, pokušnja žganih pijač Petovie. GP »Haloški biser« je uredilo lepo kulinarčno razstavo. Veliki pladnji, polni najrazličnejših jedi, lepo okrašeni, so pritegnili goste. »Slovenske gorice« so imele pokušno vina. Pekarske izdelke je razstavil tudi »Intesa«, obrat Ptuj.

Goste in razstavljalce je pozdravil Tone Zagar, podpredsednik SO Ptuj. Izrazil je željo, da bi postale tovrstne prireditve

boljšala se je tudi kvaliteta. Mlečni sladoled je nov proizvod, ki se je uveljavil na tržišču in izrinil obrtniško proizvodnjo.

Boljše rezultate so dosegle mlekarne z zadovoljivo opremo. Manjša akumulativnost in slaba organizacija še vedno ovirata napredek v mlekarstvu.

ZR

KUHARSKI KOTIČEK

GRAJSKI KROMPIR

Krompir olupimo in operemo, s posebnim nožkom pa ga narežemo v obliko oliv, velikih kot golobja jajca, ali pa v obliko polmeseca. Tako narezanega kuhamo 5 minut v malo soljeni vodi, potem pa ga počasi na maslu spečemo, potresemo s peteršiljem in serviramo.

ANIN KROMPIR

750 g krompirja, sol, poper, 1 čebula, maslo.

Krompir olupimo, operemo in zrežemo na tanke rezine. Potem ga zložimo v namaščeno nepregorno posodo kot luske, vmes pa damo dosti surovega masla. Jed pošolimo, popoprmo in pokapamo z raztopljenim maslom in pokrijemo. Pečemo jo v prej segreti pečici pri močni vročini 60 — 80 minut.

KROMPIRJEVI HRUSTAVCI

750 g krompirja, sol, muškati, 35 g masla, 1 rumenjaki, nekoliko moke, 1 prežvrkljano jajce, drobtine, maščoba za cvrenje.

Olupljen in opran krompir razpolovimo in skuhamo v malo soljeni vodi. Ko je kuhan, vodo odcedimo, krompir izparimo, ga pretlačimo, skozi stiskalnico in počakamo, da se nekoliko ohladi. Nato dodamo surovo maslo, rumenjaki, sol in muškati in vnetemo toliko moke, da z mokastimi rokami oblikujemo 3 cm debele in 5 do 7 cm dolge svaljke. Pomočimo jih v prežvrkljano jajce, povajlamo v drobtinah (ali kokosovi moki) in zlato rjavo zapečemo v globoki vroči masti.

Pred. - r

Parcela

(Nadaljevanje)

— Lep dan, sem rekel prodajalki, ki mi je prodala časniki.

— Da, sir, v tem letnem času nimamo mnogo takih dni.

— Kdo je lastnik tistega prostora poleg vaše prodajalne? Ali veste?

— Seveda vem, lastnik je Cordar. Rad bi tisto parcelo prodal, pa je noče nihče kupiti. Za eno hišo je prevelika, za dve pa premajhna. Lahko si jo ogledate.

Cordar? Če ni to tisti človek, ki sem ga srečal v vozu?

— Ali ni to William Cordar? — sem vprašal.

— Da, tako je, sir, William Cordar. Zahteva 3000 funtov. Zahvalil sem se in odšel.

Parcelo lahko kupim za 3000 funtov, — sem pomislil, — in če uspem, da jo prodam za 6000 funtov, bom zaslužil 3000 funtov.

Toda lastnik je bil William Cordar, ki mu najbrž ne bom ugajal. Šel sem k njemu v Meriton ulico 104. Našel sem ga doma.

Na koncu ulice imate kos zemljišča. Ali bi ga prodali?

Spočetka sploh ni hotel prodati. Dolgo sva se pogovarjala, in neke stvari, ki jih je omenjal, so mi bile najmanj prijetne. Nazadnje pa sem parcelo vendarle kupil za 5000 funtov.

Čez nekaj časa sem se vrnil k njemu, podpisal kupno pogodbo in mu dal denar. Ko sem šel iz hiše zadnjič, sem bil lastnik zemljišča blizu Meriton ulice.

— In zdaj, sem si mislil, zadeva v redu. Tista dva človeka bosta prišla naslednjem mesec in bosta iskala lastnika ka parcele. Prišla bosta meni, zahteval bom 6000 funtov in jih bosta plačala. Tako bom zaslužil 1000 funtov.

Toda konec naslednjega meseca je prišel in minil. Za parcelo pa me ni prišel nihče vprašati. Čakal sem še mesec, pa še vedno se ni nič zgodilo. Nihče ni prišel, nihče ni hotel na parceli zgraditi hotela. Zalostno sem mislil na svojih 5000 funtov. Toda dva človeka sta hotela imeti to zemljišče. Prav tako sta rekla. Saj nista mogla najti boljšega prostora.

Minilo je šest mesecev, po se ni zgodilo nič. Tedaj pa so me opravičili zanesli v Cambridge. Tega mesta sploh nisem poznal. Sprehajal sem se po ulicah ter si ogledoval trgovine in hiše, tedaj pa sem zagledal na nekem zidu ime ulice: Meriton ulica. Ustavil sem in pogledal po ulici ter šel do drugega koca. Na nekem praznem prostoru so nekaj gradili.

— Kaj bo to? — sem vprašal, — kaj gradite tu?

— Hotel, — je rekel eden od njih.

Druga ulica pa je križala Meriton ulico ravno na kraju.

— Kam drži ta pot? — sem vprašal.

— V London, — je rekel človek. — To je Londonska ulica.

Konec

Pred-r

ODBOJKA

V zadnjem kolu vzhodne odbojkarške lige sta se v Slovenski Bistrici sestala ekipi domačega moštva IMPOL in Mežice. Po zanimivem in dinamičnem srečanju je domača ekipa premagala goste iz Mežice z rezultatom 3:0 (15:10, 10, 12).

Ekipi sta nastopili v naslednjih postavah:

IMPOL: Smolar G., Pongračič T., Blažič P., Karner B., Gričnik H., Pristovnik F. in Ojčinger B.

MEŽICA: Rigelnik H., Skrubeč S., Kučej J., Mlačnik I., Rebuta M., Ari J., Rebuta D., Vinki I.

Tekmo je dobro sodil Miljuš iz Maribora.

Viktor Horvat

HOROSKOP HOROSKOP HOROSKOP

OVEN od 21. marca do 20. aprila

BAKAR od 23. junija do 22. julija

TEHTNICA od 23. sept. do 22. oktobra

KOZOROG od 21. dec. do 20. januarja

BIK od 21. aprila do 20. maja

LEV od 23. junija do 22. avgusta

SKORPIJON od 23. oktobra do 22. nov.

VDNAR od 21. januarja do 20. februarja

OVČJKA od 21. maja do 22. junija

DEVICA do 22. sept. do 22. avgusta

STRELEC od 23. nov. do 22. dec.

RIBI od 21. februarja do 20. marca

Ceprav mislite, da je vedno bolje popustiti, boste v tem tednu še precej trmastil. Zelo neradi na široko odprete denarnico, vendar je včasih bolje, da jo.

Ko se boste postavljali, ne pozabite na nasvet prijatelja. Težave s srcem bodo mialite, vendar še vedno ne boste prepričani. Včasih nekoliko preveč oklevate. Denar bo.

Starši vam bodo prekrizali račune. V ljubezni bo nekoliko več sreče kot do sedaj. Zaijubljeni se naj pazijo, da ne bodo za nekaj prikrajšani.

Želji za lepim in dragim bo ugodeno. Nekdo se vam bo smejal zaradi vaših nazorov, vendar ahanite pri svojem. Sorodnica bo delala zrgo. V odgovoru na pismo ne smete biti preveč pošteni.

Bilo bi dobro, če bi izgubili nekaj odvišnih kilogramov, ki vam jih tolikokrat očitajo. Na deželi bo lepo, ostal vam bo prijeten spomin. Zaspčnost se vam bo maščevala.

Tovariši vam bodo pomagali, da boste dosegli svoj cilj. Ne bodite preveč zamerljivi, ker vam to prej škodi kot koristi. V družini bo še nekaj dni vladalo veselje.

Vaš molk vas bo izdal. Nova obleka vas bo naredila elegantnega in v obeh »nekogaz« dvignila. Ne zanemarjajte opozorila sosedo, ki vam želi le dobro. Obisk!

Izpolnite obljubo. Nekatere stvari se bodo zaplete, vendar dobro končale. Daljni sorodnik bo hotel nekaj izvedeti. Odrečite se prepogostemu pijančevanju.

Se vedno govorite o hujšanju, čeprav vam teža raste iz tedna v teden. Preveč ste včasih svesti, da bi znali ceniti družinsko življenje. Na delu bodite pazljivi.

Nekdo iz znamenja bika vam bo hotel nekaj prepričati, bodite vztrajni. Vozilo vam nekoliko nagaja, a kaj hočete, avto je avto. Pričakujte nenapovedan obisk.

Presenečenje na vidiku. Nekoliko boste razočarani v ljubezni, vendar boste vse kmalu lepo in prav uredili. Malo več posluha za težave drugih vam ne bi škodila.

Osnovno opazovanje bolečine bolnega otroka

Opazovanje bolečin pri otroku je vsekakor velika pretnost. Bolečine je opazovati tem težje, čim mlajši je otrok. Pri dojenčku npr. po navadi mislimo, da je vsak otrok že tudi izraz bolečine, vendar je jok v najzgodnji mladosti lahko tudi izraz lažne, kakršnegakoli neugodja, strahu itd. Buden opazovalec, zlasti oseba, ki je stalno ob otroku, ki otroka pozna, in to je največkrat otrokova mati, pa spozna pri svojem najmlajšem že vsako, ali najmanjšo spremembo v njegovem vedenju. Mati ponavadi ve, kdaj njen najmlajši jeznorito je ali v gladi jokovale, v bolečini ali v strahu. Vendar so taka opazovanja včasih tudi bolj ali manj izraz osebne dominacije in za zdravniško razsodnjo dostikrat brez pravega pomena. Če jih mati preveč vsiljuje, lahko zdravniška celo premotijo, da v svojem sklepanju ne razporejuje boleznin.

Z rastjo in razvojem pa se pri otroku razvije in oddeli občutek za bolečino od splošnega občutka neugodja. Pri otroku se izoblikuje pojem bolečine in že ve, kaj se to pomeni »boli«, vendar sprva še ne ve, da ga nekaj, recimo, bole, trga, tišči, kljuje, zvija, ali po navadi ne ve, kje ga boli kaj boli. Čim mlajši otrok, tem bolj osredotoči vsako bolečino v trebuščku. Zanj se tudi prime, če ga vprašamo, kje ga boli. Semkaj nam kaže bolečinah, ki se pojavijo pri pljučnici, dostikrat ravno tako pokaže, kakor recimo pri vnetju srednjega ušesa, ko mi sami nemara mislimo na vnetje slepiča. Če se na otrokove navedbe ne moremo kaj prida zanašati. Ko pa otrok dorašča, občutek bolečine omeji na določeno mesto, kajti otrok že zaznava in pokaže na določeni del telesa, kjer ga boli. Tako npr. ledvični ali sečni kamenci bolijo otroka lahko na koncu spolovila, vnetje ušesnega sklepa v kolenu, vnetje živca v stopalu, zaradi bolečine noge celo v zatilniku. Pri presojanju in opazovanju otrokovih bolečin moramo biti torej skrajno previdni. Pogosto otrok bolečine tudi pokaže, da bi s tem dosegel kakšen namen, npr. odložitve kazni, pritegnitev pozornosti nase, oprostitve od šolskega pouka itd. Vendar ne smemo otroka nikoli obsoditi, ne da bi se prej dobro prepričali, da otrok v resnici ni nič in da igra s ponarejo bolečine.

V vsakem primeru moramo opazovati, kje ima otrok bolečine, od kod izvirajo in kakšne so. Ali so neznatne, rednje hude, hude, nezno-

Če se javljajo kar same, ali mu jih povzročamo z gibanjem ali pritiskanjem. Tudi je dobro, če se prepričamo, kakšne so bolečine, ali kot pritisk, trganje, rezanje, kljuvanje. To je seveda mogoče le pri večjih otrocih. Prav zaradi nejasnih bolečin pri otroku in pa zaradi

tega, ker nas ravno z bolečinami otrok pogosto spelje na nepravo pot, pravijo ljudje, da se jim zdi razpoznavanje boleznin pri otroku težko, ker nič ne pove, kaj mu je, kje ga boli in kako. Vendar pa je včasih res kar boljše, da nič ne govori, ker bi nas še bolj zmedel s svojim govorjenjem, čim mlajši je. Tako smo večinoma prepuščeni sami sebi, svojemu razumu, znanju, izkušnjam in zdravemu nagonu, ko skušamo kar se da stvarno presojati bolezenska znamenja in med njimi tudi bolečine.

Drugič dalje

KOZMETIČNI FIZIKALNI PRIPOMOČKI

Razen kemičnih snovi v kozmetiki veliko rabimo tudi fizikalne pripomočke, ki nam pomagajo osvežiti kožo, jo napeti in zgladiti, pospešiti krvni obtok v koži in v mišicah ter poskrbeti, da ohranimo čim dalj časa rožnato in primerno napeto mišičje v vsem telesu, posebno pa na obrazu in vratu.

KOPELI IN OBKLADKI

Najpreprostejši fizikalni pripomoček so kopeli in obkladki. Ze navadna topla kopalnica telesno osveži, očisti kožo in poživlji krvni obtok. Ker zmešča rožene sloje povrhnjice (vrhnje plasti kože) in malo stopi kožno mast, kožo tudi nekoliko olušči. V kopeli se potencira in pospeši notranja presnova, hitrejšje se izogrevanje in uporaba hrane v telesu ter izrabljanje v organizmu nakopičenih rezerv,

ki so shranjene v telesni topleti. V kopeli telo torej dela, izgublja kalorije, zato priporočamo pogostne, tudi vsakodnevne kopeli vsem, ki se bore za vitko linijo. Dodatek aromatičnih soli nam kopel še bolj priljublja, posebnih shuševalnih sposobnosti pa taka kopel nima.

IZMENIČNO KOPEL

Imenujemo kopel, pri katerem menjavamo kopel v hladni vodi s kopanjem v topli. Rabimo jo samo za posamezne dele telesa, največ za ude. Zanj rabimo dve posodi, posodo z vročo in posodo z mrzlo vodo. Pričnemo z vročo kopeljo, po eni minuti pa vtaknemo ud za trideset sekund v mrzlo vodo in to ponovimo vsaj petkrat. Izmenična kopel še bolj pospeši krvni obtok in je izborna telovadba za ožilje. Rabimo

Rezervirano za Lujzeka

Dober den drogi Prieki no fsa spoštovana no cejena žilhta z mojega rezerviranega kota!

Zaj van po že dolgo nesen nič razloča kak je ke z mojin družinskih samoupravljajon no s splošno družinsko problematiko, kak bi se pač to boj po strokovno povedalo. Novoga nega glih nič preveč joko teresantnega, saj še je ta stora fse za hujdiča strahiti. Nemo van vena nič preveč novoga poveda, če rečen, ke vütro zarana od pete vüre dale, kdo v hlače skočin pa do desete vüre ponoči, gdo se moji ta stori stisnen na ves glos preklijan letoško sodno letino no mošt, ki sen ga pač pod silo prilik no željo božjo skoro moga šenkati. Začelo se je po tak kak skoro fsko jesen, ke mamno na dru-

žinski enkrat enkrat jabolka na trdem enkrat na mehkem — fsefkup še enkrat z jabolčno zaletu. Naša šeka no pujeck, ki mo ga enkart tan okoli novoga leta zadržnoli, sta že tak izbirena grotala, ke samo še jabolka ta boljših sort no žmahov jeta. Ce de še moja krava dugo mogla jabolka jesti, de začela vena namesto mleka jabolčno dojiti. No vidite tak se mi godi, jas dojim doma našo kravo, drugi »dojijo« mene... no to gre tak dale napre, tak ke nafsezodjo več ne vemo, gdo koga doji...

No pa tudi s to storo man po nekšne težove. Zaj gdo je začela šmarnica malo svoj originalen žmah doblovati, zaj e una skoro fskoi den malo na auf-biks ali kak bi se to reklo alkoholično prestrošena. Zaj sen pa jas tisti bogi vrag pri kočii, ki je krif za fse kaj je narobe, fšosik pa se mi zgodi celo to, ke večer namesto večerje dobin samo jezikovo žüpo. No zaj še nekaj gre, ke sosed i karuzo ličkajo no si te pač ženem krese tüdi deko, ke si koko žüno zasüjümo...

jo proti ozeblinam, rdečim rokam in rdečicij na golenih, moramo pa jo redno opravljati vsak večer skozi vse zimске mesece.

PARNA KOPEL

bolje bi rekli, kopel v vročem zraku, nasičenem z vodnimi parami, prisilji krvne žile v koži, da se močno razširijo in da se v njih pretaka mnogo krvi. Pričnemo se močno znojiti. S tem, da izloča tekočino, uravnava naše telo tuđ svojo toploto. Poveča se tudi delo žlez lojnic v koži in le začno proizvajati več kožne masti.

V parni kopeli se očisti koža od znotraj navzven, z znojen in s kožno mastjo se namreč izločijo iz telesa tudi nekatere za telo škodljive snovi. Po parni kopeli smo žejni in lačni. Utrujeni, ker je parna kopel naporna za srce in mišice, žejni, ker smo izgubili precej telesne tekočine.

PTUJSKI RUM-PUM-PUM JE ZA NAMI

No zaj sen si te kumer malo oddehna, ke je kunec toih ptujških priridef v čest entaužni devetstuletnice mesta. Lehko ali rečen ke smo se Ptujčani letos resen sprsil no odrezali kak se za toki večji jubilej našega mesta spodobi. Seveda pa se mi je najbolj dopalo na najbolj atraktivni no zanimivi priridefiv — gdo smo v soboto volili miss našega mesta. Kak sen van to že enkrat v prejšnjem tjeđni pisa se je htela za toto tekmojve prijati tüdi moja Mica. Kumer sen jo al prepriča, ke una s svojimi 99 kilami žive voge nemre iti na toko tekmojve, saj e obenen tüdi bojozen, ke bi se strja tekmovalni oder. Nafsezodjo pa sen se tüdi sen malo ba, ke ne bi resen ge še koke filmskega aranžmaja dobila. Ja, vidite pa še to je, ke mama že skoro tak vejkjo hfer, ki bi se lahko na toto tekmojve prijavila. Ja pa ne ven, če še ne bi prvega mesta zasela, saj je skoro glih tak lepa kak jeni oča, seveda se to ve, ke sen jeni atek jas — Lujzek Priški — ded ke se šika no spodob i (malo šajtravi, malo puklavi no z umetnimi zobmi v čelustih). Dikline, prilika za vos!

No, zaj pa te k stvori. Ogedna sen si toto lepotično tekmojve. Da van rečen, po končonen tekmojvi so me od napetega gledaja tak očl bolele, kak da bi najmeje dve vuri zaporedoma v juljsko sunce zija. No ja, za dikline, ki so nastopale, nega kaj reči. Fse so bile po svojen lepe no joko teresantne, seveda najbolj te, gdo smo jih v kopalnih oblekah gledali. Bedrea pa zi... zi... zi... zimski šolji, ki sen jih meja obute, sen si seveda najbolj ogedna. Saj rečen, to bla ti paša za o čino ves sen ba trdi, (tak me je zeblo).

Zaj bi meja jas en predlog. Ke se nedo samo dikline razkazovale kak so lepe, bi lahko drugo leto naredli tüdi eno tekmojve za najlepšega zastopnika moškega spola v Ptujju. Jas sen si že začēja svoje komorove mišice masirati, ke mo te lahko drugo leto »mister Ptujja grot«.

No zaj pa še te neke, s tote kmetijske razstove. Fse blo lepo no prav, samo tan pri enen šanki sem malo preveč spija, pa sen doba potrebo iti na minus dvo decilitra. Joj, vete te pa so težove grotale. Malo sen pozvedova, ge bi bija koki šekret pa so mi povsodik rekli, ke se lahko tak po pesjen po enen vogli polulan. Gdo sen vida, ke blo še več tokih, sen te tüdi jas neke podobnega nareda no sprozna tank, ke sen lahko dale napre pija. Potlan sen zveda, ke blo v zgradbi pod športno tribuno odprto straniše. Seveda pa blo tak posr... ke so eni Ptujčani hodili z razstaviša domu na šekrete, drugi pa smo pač poskrbeli, ke de drugo leto boj trova rosla no da ne de trebalo gospodijan regvanta soliti.

Te pa srečno no bote lepo pozdroleni, Vaš Lujzek.

VARČEVALCI NE ZAMUDITE UGODNE PRILOŽNOSTI!

V začetku novembra bo izžrebanih med vlagatelje KREDITNE BANKE PTUJ in KREDITNE BANKE MARIBOR

DVA OSEBNA AVTOMOBILA in 108 NAGRAD

V žrebanje bodo vključeni tisti vlagatelji vezanih hranilnih vlog in lastniki vezanih deviznih žiro računov, ki bodo do

31. OKTOBRA 1969 imeli vezanih najmanj 1.000 din za dobo preko enega leta.

ZA VSAKIH 1.000 din VEZANE VLOGE — POSEBEN ZREBNI LISTIC.

Za vezana sredstva — UGODNE OBRESTI, NAGRADE, ZAVAROVANJE.

Hranilne vloge sprejemajo vse poslovne enote bank in vse področne pošte.

KREDITNA BANKA PTUJ

KREDITNA BANKA MARIBOR

Do torka na Jožekovi hranilni knjižici že 1 milijon 119.500 S din

Naša akcija zbiranja pomoči za operacijo invalida Jožeka Marina in akcija, ki jo je za nami začelo tudi uredništvo lista TT, je iz dneva v dan v večjem zamahu in je zajela takorekoč celo Slovenijo. V torek zjutraj sem zvedel v banki v Ormožu, da je na Jožekovi hranilni knjižici zbranih že 1 milijon 119.500 S din prispevkov.

O nabiralni akciji v gradbenem podjetju Drava Ptuj smo že nekajkrat poročali. Skupna vsota, ki so jo zbrali v tem delovnem kolektivu znaša 275.000 S din.

Poslovalnica Povrtnina iz Ptuja je poslala 11.000 S din. Langerholc 2000 S din, Štefka Ogrizek iz Ptuja — 6000 S din, Segula iz Prešernove ulice v Ptuj — 11.000 S din. Med darovalci iz ptujske občine pa sta se še posebej izkazala kolektiv otroškega vrta v Ptuj, ki je zbral 40.000 S din in uslužbenci Mestne lekarne Ptuj, ki so zbrali za Jožeka 62.000 S din.

Pomoč za Jožeka, ki jo zbirajo v poslovalnici Kolonije na Bresnici je v minulem tednu narasla na 222.400 S din. Imena darovalcev iz tega kraja bomo objavili v eni

izmed naših prihodnjih števil.

Pisma in denarni prispevki še vedno prihajajo iz cele Slovenije. Akcija je do sedaj pokazala toliko solidarnosti, da se vam, dragi darovalci, za vaše prispevke v skupih besedah ne moremo zahvaliti. Radi bi prenesli na papir Jožekove občutke in zahvalo, vendar se to skoraj ne da zapisati.

Za nas in za Jožeka je bilo še posebej humano dejanje učencev osnovne šole Franca Osojnika iz Ptuja, ki so v minulem tednu obiskali Jožeka na njegovem domu. Prinesli so mu številna darila in top'e besede z željo njegove ozdravitve. Vodila jih je tovarišica učiteljica Mimica Korpar.

Dragi otroci, v Jožekovem imenu prav lepa hvala za obisk, za darila in spodbudne besede.

Objavljamo pismo, ki ga je napisala Jožeku družina Ogrizek iz Mariborske ceste v Ptuj:

Dragi Jožekl
Pošljamo ti 6000 S din z namenom, da se ti čimprej omogoči operacija, ki je tvoje in naše upanje za popolno ozdravljenje. Naš skromen prispevek ti naj bo 'e dokaz, da v nesreči nisi sam in da je v slogi moč.

Lep pozdrav od družine Ogrizek iz Ptuja.

Dragi bralci, ker nekateri prispevki še vedno prihajajo na naslov Jožekovega bivališča, vas ponovno obveščamo, da smo pri kreditni banki Maribor — ekspozitura Ormož odprli Jožeku takozvano pupilno hranilno knjižico in tudi devizni žiro račun.

Vse prispevke za Jožeka pošiljajte na naslov: Kreditna banka Maribor — ekspozitura Ormož; št. hranilne knjižice: 518-620-1-72030-1638.

V kolikor pa boste poslali devizna sredstva, jih pošljite na naslov: Kreditna banka Maribor, ekspozitura Ormož, številka deviznega žiro raču-

Kulturne diagonale: Ob 25-letnici Plonirja in Cicibana, 22.10 Smart, 22.35 Poročila.

PETEK, 24. oktobra

9.35 TV v šoli, 11.00 Angleščina, 14.45 TV v šoli, 16.10 Osnove splošne izobrazbe, 17.45 Nove dogodivščine Huckleberryja Finna, 18.15 Glasbena oddaja, 19.00 V središču pozornosti, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 Veliki denarji, 22.00 Zilviljenje v veselju, 22.25 Poročila.

SOBOTA, 25. oktobra

9.35 TV v šoli, 11.00 Po domače, 18.15 Radost Evrope, 19.15 Sprehod skozi čas, 19.40 Pet minut za boljši jezik, 19.45 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 TV magazin, 21.35 Rezervirano za smeh, 21.50 Inšpektor Maigret, 22.40 TV kašipot, 23.00 Poročila.

Branje v postelji

Marsikateremu človeku je v posebno zadovoljstvo, če po trudu polnem dnevu leže v posteljo, da bi pred spanjem prebral še svoj časopis. To navado ima marsikdo iz svojih mladih let. Postavlja pa se vprašanje, ali je ta navada zdrava ali ne.

Knjiga, ki jo beremo, bi morala biti oddaljena od oči najmanj 35 do 40 cm. Če človek leži, ta razdalja nikoli ni tolikšna, knjiga ali časopis je vedno bliže očem. Zato takšen bralec občuti utrujenost. Posebno vprašanje je svetloba. Če je v bližini luč 60 ali 75 vatov, je svetlobe primerna, pa še v tem primeru mora padati svetloba na knjigo ali časopis s strani.

Dr. J.V.

1911, umrla 8. 10 1969; Janec na Trubarjeva ulica, roj. 1891, umrl 11. 10. 1969; Ivan Jeruzalem 17, Ivanjkovi, 1897, umrl 11. 10 1969; Peter Macelj, roj. 1908, umrl 11. 10. 1969.

Mali oglasi

SPALNICO prodam. Raaf, Laskova 8, p. Ptuj.

PRODAM veliko, skoraj sobno kredenco, divan, mize in štiri naslonjače. Ivan Merič, Kidričevo 4.

99 AROV zemlje (vinograd, dovnjak, gozd) v Belškem prodam. Naslov v upravi.

PRODAM mizni Stednik na va. Nežka Forstnerič, Prešernova 18, Ptuj.

ZARADI selitve prodam otroško posteljico, električni Stednik, stobil, oljnato peko, kontaktno sobno kredenco. Naslov v upravi.

PREKLICUJEM veljavnost oglasila strokovnega spravevalca dne 22. 2. 1950. pod reg. številom OLO Ptuj 33/50 na ime Željko Man, Zagrebška cesta 21, Ptuj.

JABOLKA na drevesu za skladiščenje po 3 S din in trgana po 4 S din za kg, prodam. Jože Koršič, Sveča p. Majšperk.

PRODAM dobro ohranjen 750, letnik 1967. Naslov v upravi.

HIŠO z gospodarskim poslopjem in 1 ha oddevalne zemlje Spuhiji 107 prodam.

SKORAJ nov dvovrstni švicki pletilni stroj znamke Orion 360 ugodno prodam. Naslov v upravi.

PRODAM radio-aparat znamke svesna UKW 60. Vprašajte Muršičevi ul. 14.

PRODAM gradbeno parcelo v Turnišču. Naslov v upravi.

PRODAJALKO z znanjem sloškega jezika sprejma takoj študentske in Nemčiji. Plača delo soba zagotovljena, proste nedelje in ponedeljki. Sproščite takoj naslov: Evelyn Stohrer, Gulbnerstrasse 43, D 7 Stuttgart, Deutschland.

Sprejemam naročila za vrste prevozov na rečah Maribor — Zagreb in obratno. Pojasnila dobite v Ptuj. Na Trahah 11.

V nedeljo pri Veliki Nedelji — »Koncert iz naših krajev«

V nedeljo, s pričetkom ob 9. uri zjutraj, bo v združenem domu pri Veliki Nedelji priljubljena javna radijska oddaja pod naslovom — »Koncert iz naših krajev«.

Sodelujejo: Planinski oktet iz Maribora, ansambel Maksa Kumra iz Ljubljane ter ansambel Frančka Žibrata s pevcema iz Ormoža.

Oddajo bo vodil Božo Petek. Zaradi direktnega radijskega prenosa prosil vrginizerator, da se poslušalci zberejo v dvorani ob napovednem času.

ALUMINIJ B — KOROTAN 6:1

Ze v dopoldanskih urah je B ekipa Aluminija, ki tekmuje v mariborski podzvezi tudi z visokim rezultatom premagala moštvo Korotana. Prvi polčas se je končal z rezultatom 5:0 v korist domačinov. Nogometaši Aluminija so popolnoma nadigrali gostujoče moštvo, ki ji ni uspelo drugega, kot da je doseglo častni zadetek in še to iz kazenskega strela z beše točke.

TV SPORED

NEDELJA, 19. oktobra

8.30 Malo svetovno telovadno prvenstvo, 12.30 Disneyev svet, 13.20 TV kašipot, športno populodno, 18.15 Šiba ne počiva, 19.45 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 Malo svetovno telovadno prvenstvo, 21.35 Muzikanti, 22.20 Videofon, 22.35 Sportni pregled, 23.05 TV dnevnik.

PONEDELJEK, 20. oktobra

9.35 TV v šoli, 10.30 Nemščina, 10.45 Angleščina, 11.00 Osnove splošne izobrazbe, 14.45 TV v šoli, 15.40 Nemščina, 15.55 Angleščina, 16.10 Fracoščina, 17.15 Madžarski TV pregled, 17.45 Tiktak, 18.00 Po Sloveniji, 18.25 Jedrsko orožje in zaščita, 18.50 Zabavno glasbena oddaja, 19.20 Mladinski mednarodni simpozij na Bledu, 19.45 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 Simon Jenko: Jeprški učitelj.

TOREK, 21. oktobra

9.35 TV v šoli, 10.30 Ruščina, 11.00 Osnove splošne izobrazbe, 14.45 TV v šoli, 15.40 Ruščina, 16.10 Angleščina, 17.45 Risanka, 18.00 Lutkovna oddaja, 18.20 Po sledih napredka, 18.40 Novosti iz studia 14, 19.05 Polk delta, 19.35 Portret Franceta Miheliča, 19.50 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 Velika imena sodobnega filma, 22.10 Veliki mojstri, poročila.

SREDA, 22. oktobra

9.35 TV v šoli, 17.25 Moskva: Nogomet: SZ:Iriska, — prenos, 19.15 Niso samo rože rdeče, 19.45 TV prospekt, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 Vozniško dovoljenje, prosim, 22.00 Človek s kamero, 23.15 Poročila.

ČETRTEK, 23. oktobra

9.35 TV v šoli, 10.30 Angleščina, 10.45 Nemščina, 11.00 Francoščina, 14.45 TV v šoli, 15.40 Nemščina, 15.55 Angleščina, 16.10 Osnove splošne izobrazbe, 17.45 Tiktak, 18.00 Zapojte z nami, 18.15 Po Sloveniji, 18.45 TV komedija, 19.45 Cikcak, 20.00 TV dnevnik, 20.30 Vijavaja, 20.35 William Thackeray: Šejem ničevosti, 21.25